

DANILO CLEMENTONI

SHKRIMTARI

AVENTURAT E
AZAKISIT DHE PETRIT

Danilo Clementoni

Shkrimtari

«Tektime S.r.l.s.»

Clementoni D.

Shkrimtari / D. Clementoni — «Tektime S.r.l.s.»,

ISBN 978-8-87-304505-2

ISBN 978-8-87-304505-2

© Clementoni D.
© Tektime S.r.l.s.

Содержание

Tabela e përmbytjes	5
Parathënie	7
Ndodhjet e mëparshme	8
Anija kozmike Theos ### Evakuimi	9
Tell-el-Mukayyar ### Vetëtim në qiell	12
Anija gjashtë ### Inspektimi hënor	14
Tell-el-Mukayyar ### Kontakti me Nibirun	18
Pasadena, Kaliforni ### Budallai	23
Yjësia e Arushës ### Planeti Kerion	26
Tell-el-Mukayyar ### Energjia e piramidave	28
Pasadena, Kaliforni ### Lajmi	32
Planeti Kerion ### Zbulimi tragjik	35
Tell-el-Mukayyar ### Imazhet	37
Pasadena, Kaliforni ### Skuta	39
Конец ознакомительного фрагмента.	41

Tabela e përmbajtjes

Parathënie
Ndodhitë e mëparshme
Anija kozmike Theos ### Evakuimi
Tell el-Mukayyar ### Vetëtim në qiell
Anija gjashtë ### Inspektimi hënor
Tell-el-Mukayyar ### Kontakti me Nibirun
Pasadena, Kaliforni ### Budallai
Yjësia e Arushës ### Planeti Kerion
Tell-el-Mukayyar ### Energjia e piramidave
Pasadena, Kaliforni ### Lajmi
Planeti Kerion ### Zbulimi tragjik
Tell-el-Mukayyar ### Imazhet
Pasadena, Kaliforni ### Skuta
Planeti Kerion ### Supremi TYK
Tell-el-Mukayyar ### Presidenti
Pasadena, Kaliforni ### Testi
Planeti Kerion ### Nisja
Anija gjashtë ### Rikuperimi
Pasadena, Kalifornia ### Riparimet
Orbita e Saturnit ### Mbërritja e TYK-së
Tell-el-Mukayyar ### Projektet
Santa Monika, Kalifornia ### Pritja
Sistemi diellor ### Urani
Tell-el-Mukayyar ### Dyshimi
Santa Monika, Kalifornia ### Denoncimi
Sistemi diellor ### Neptuni
Ishulli Hawai ### Surpriza gjatë natës
Santa Monika, Kaliforni ### Lajmi
Nibiru ### Mesazhi
Nevada, Zona 51 ### Komunikimi me Nibirun
Pasadena, Kalifornia ### Marrëveshja
Sistemi diellor ### Plutoni
Nevada, Zona 51 ### Plani ###B###
Los Anxheles, Kaliforni ### Takimi
Nibiru ### Beteja finale
Kanali i Sişilisë ### Telandis
Los Anxhelos, Kaliforni ### Blerësi
Baza sekrete e ELSAD-it ### Mesazhi
Telandis ### Laboratorët
Meksikë ### Bahía de Kino
Orbita e Jupiterit ### Ndryshim plani
Bahía de Kino ### Kapja
Uashington ### Zyra Ovale
Etiopia ### Qyteti i Aksumit
Etiopia, Aksum ### Arka e Aleancës

[Aksum ### Epafi](#)
[Vendi i panjohur ### Shkrimtari](#)
[Zona 51 ### Rikthimi](#)
[Tell-el-Mukayyar ### Lamtumira](#)
[Referencat bibliografike](#)

Danilo Clementoni
Shkrimtari
Aventurat e Azakisit dhe Petrit
Titulli origjinal: Lo scrittore

Përkrthyer nga: Gentian Cane Publikuar nga: Tektime

Ky libër është një vepër e fantazisë. Emrat, personazhet, vendet dhe organizatat e cituara janë fryt i imagjinatës së autorit dhe kanë për qëllim të japin vërtetësi rrëfimit. Është analogjia me faktet apo me njerëz realë, të gjallë apo jo të gjallë është krejtësisht rastësore.

SHKRIMTARI

E drejta e autorit © 2016 Danilo Clementoni

Botimet: prill 2016

Redaktuar dhe shtypur në mënyrë të pavarur

facebook: www.facebook.com/libroloscrittore

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

Të gjitha të drejtat janë rezervuara. Asnjë pjesë e këtij publikimi nuk mund të riprodhohet në ndonjë mënyrë, për fshirje të sëfarëdo lloji sistemi mekanik dhe elektronik, pa autorizim paraprak me shkrim nga Botuesi, përveçse për jashtëm të bëra për pasazhe të shkurtra me qëllim rishikimi.

Ky është volumi i tretë i serisë

Aventurat e Azakisit dhe Petrit ### Në mënyrë që ta shijoni plotësisht këtë aventurë magjepsëse, para se të filloni leximin e këtij romani, do të ju sugjeroja të hidhni një sy volumit të parë të titulluar "### Rikthimi në Tokë ### dhe volumit të dytë të titulluar ### Kryqëzim me Nibirun ### (N.d.A.)

Bashkëshortes dhe djali tim për durimin që kanë pasur në përballjet e mia dhe për të gjitha sugjerimet e shumëzara që më kanë dhënë, duke kontribuar për të arritur më të mirën si për mua ashtu edhe për këtë roman.

Një përfaqim të veçantë për mamën time dhe një puthje shumë të madhe për babanë tim, i cili ndërkohë që lëngonte i sëmurë në shtrat, me praninë dhe me vështrimin e tij të ngulës në nxiti që tija të gjitha zemrën time në këtë rrëfim të mrekullueshëm.

Një falenderim i veçantë për të gjithë miqtë e mi që vazhdimisht më kanë mbështetur dhe inkurajuar për të vazhduar përpara në përfundimin e kësaj vepre që ndoshta, pa ta, nuk do të kishte dalë kurrë në dritë.

Do të doja falenderoja përkrthyesin tim, z.Gentian Cane, për bashkëpunimin, pasionin dhe profesionalizmin që ka demonstruar në finalizimin e këtij përkrthimi.

Parathënie

Planeti i dytë «dhjetë», Nibiru (planeti i pasazhit) siç u quajt këtu nga Sumerët ose Marduku (mbreti i qiejve) siç u ripagëzua nga Babilonasit, është një realitet i trupit qiellor që rrotullohet rreth diellit tonë me një periudhë prej 3.600 vitesh. Orbita e tij është një mjaft eiptike, retrograda (rrotullohet rreth diellit në kah të kundërt nga gjithë planetët e tjerë) dhe është shumë e pjerrët në planin e sistemit tonë diellor.

Secili nga afrimet e tij ciklike ka shkaktuar pothuaj gjithmonë tronditje shumë të mëdha në rrethet planetare të sistemit tonë diellor si tek orbitat, ashtu edhe tek struktura e planetëve të cilat ishin pjesë e tij. Veçanërisht, shumë kohë para tërësisht të tamam një prej disa kalimeve të tij më të potershme planeti madhështor Tiamat, i ndodhur mes Marsit dhe Jupiterit, me një masë rreth nëntë herë nga ajo e Tokës aktuale, i pasur një ujë dhe i përreth nga një mbledhjet e satelitëve, u shkatërrua nga një përplasje legjendare. Një nga shtatë hënat orbitante të Nibirut goditi Tiamatin gjigand duke e thyer në dysh dhe duke i detyruar dy trupat të zhvendosen mbi orbita të ndryshme. Në pasazhin e ardhshëm (dita e dytë e Xhenesit), satelitët e mbetur të Nibirut pushuan aktivitetin e tyre, duke shkatërruar plotësisht një nga dy pjesët e formuara të goditjen e parë. Mbetjet e gjeneruara nga impaktet e shumëfishta krijuan pjesërisht atë që sot e njohim si zona e asteroideve apo Krahthi i Dërrmuar siç ishte quajtur këtu nga Sumerët dhe u përpin një farësoj nga planetet e afërta. Në mënyrë të veçantë, shumë kohë më para Jupiteri arriti të kapte shumicën e mbetjeve, duke rritur kështu masën e vet në mënyrë të konsiderueshme.

Satelitët shkaktar të katastrofës, përfitues ata që mbijetuan nga ish-Tiamati, në pjesën më të madhe u degdisin larg mbi orbitat e jashtme, duke formuar ato që sot i quajmë si kometa. Ndërsa pjesa që shpëtoi në pasazhin e dytë u vendos në një orbitë stabile midis Marsit dhe Venusit, duke e zhvendosur mbrapa satelitin e fundit të mbetur dhe duke shkuar kështu drejt formimit të asaj që ne sot e njohim si Toka, së bashku me shogën e saj të pandashme Hënë.

Shenja e shkaktuar nga ai impakt kozmik, i verifikuar rreth 4 miliardë vite më para, është akoma edhe sot pjesërisht e dukshme. Pjesa e sjerrë e planetit aktualisht është krejtësisht e mbuluar nga ujërat e atij që sot quhet Oqeani Paqësor. Ai zë rreth një të tretën e sipërfaqes së tokës me një shtirje prej më shumë se 179 milionë kilometra katrorë. Në tërësi këto sipërfaqe të pafundme praktikisht nuk ka prezencë të tokave mbi nivelin e detit, por vetëm një grup të madhe që shtrihet deri në thellësi që i kalon dhjetë kilometrat.

Aktualisht Nibiru, si konfiguracion, është shumë i ngjashëm me Tokën. Në dy të tretat e tij është i mbuluar nga ujërat, ndërkohë që pjesa tjetër përreth het nga një kontinent i vetëm që shtrihet nga veriu në jug, me një sipërfaqe të përgjithshme mbi 100 milionë kilometra katrorë. Disa nga banorët e tij, prej qindra deri mijëra vitesh, duke përfituar nga afrimi ciklik i planetit të tyre me tonin, kanë bërë vizita në mënyrë sistematike, duke ndikuar nëdo herë në kulturën, njohjet, teknologjinë dhe madje vetë evolucionin e racës njerëzore. Paraardhësit tanë i kanë quajtur në shumë mënyra, por ndoshta emri që i personifikon ata të për të është Zotatë.

Ndodhitë e mëparshme

Azakisi dhe Petri, dy alienë të simpatikë dhe të pandarë protagonistë të këësaj aventure, u rikthyen në planetin Tokë pas një viti sipas viteve të tyre (3.600 vite tokësorë). Misioni i tyre ishte rimarrja e ngarkesës shumë të ashpër që, si pasojë e një keqfunksionimi në sistemin e tyre të transportimit, kishin qenë të detyruar ta braktisnin me nxitim gjatë vizitës së tyre të mëparshme. Por këtë herë, ata gjetën një popullatë tokësore mjaft ndryshe nga ajo që kishin lënë. Zakonet, veshjet, kultura, teknologjia, sistemet e komunikimit, armatimet, gjithëseka ishte padyshim shumë ndryshe nga ajo seka kishin gjetur gjatë vizitës së fundit.

Me të mbërritur, ata ndeshën një asift tokësorsh: profesoreshën Elisa Hanter dhe kolonelin Xhek Hadson, të cilët i pritën me entuziazëm dhe, pas peripeçive të panumërtë, i ndihmuan që të asonin në fund misionin e tyre delikat.

Por ajo që dy alienët nuk do të kishin dashur kurrë që t'atthonin dy miqve të rinj ishte se, planeti i tyre mëmë Nibiru po afrohej me shpejtësi dhe se, brenda shtatë ditëve tokësore, do të kryqëzohej me orbitën e Tokës. Sipas përlogaritjeve të kryera nga Të Moshuarit, një nga shtatë satelitët e tij do të prekte planetin duke shkaktuar kësisoj një varg përmbysjesh klimaterike të krahësueshme me ato që, në pasazhin e mëparshëm, ishin përmbledhur në një përkrufizim të vetëm unik: Përmbysja e Botës.

Në të dy episodet e mëparshme, (Rikthim në Tokë dhe Kryqëzim me Nibirun), protagonistët e këësaj aventure, pavarësisht vështirësive të panumërtë, arritën të shpëtonin Tokën nga katastrofa por tanimë një aventurë e re po i priste akoma. Kthimi i Azakisit dhe Petrit në shtëpi u sabotua dhe një kërcënim akoma më i tmerrshëm po i afrohej gjithë sistemit diellor.

Në episodin e fundit e kishim lënë ekuipazhin e Theosit madhështor në tension si pasojë e aktivizimit të papritur të proshedurës së vetëshkatërrimit të anijes kozmike dhe pikërisht këtë do të rifillojmë rrëfimin e këësaj aventure të re dhe fantastike.

Anija kozmike Theos â## Evakuimi

Â«TÃ« braktisim anijenÂ» thirri Azakisi i dÃ«shpÃ«ruar.

Urdhri i prerÃ« i komandantit u pÃ«rhap njÃ«kohÃ«sisht nÃ«pÃ«r tÃ« gjitha nivelet e Theosit. Ata pak pjesÃ«tarÃ« tÃ« ekuipazhit, pas njÃ« ngurrimi tÃ« vogÃ«l si fillim, zbatuan automatikisht proÃ«sedurÃ«n e evakuimit qÃ« e kishin simuluar shumÃ« herÃ« gjatÃ« ushtrimeve tÃ« emergjencÃ«s.

Â«TetÃ«dhjetÃ« sekonda nga vetÃ«shkatÃ«rrimiÂ» njoftoi pÃ«rsÃ«ri zÃ«ri i ngrohtÃ« dhe i qetÃ« femÃ«ror i sistemit qendror.

Â«Jepi ZakÃ« bÃ«rtiti Petri. Â«Nuk nga mbetet shumÃ« kohÃ«, duhet tâ##ia mbathim.Â»

Â«Por nuk mund tÃ« bÃ«jmÃ« asgjÃ« fare pÃ«r tÃ« ndÃ«rprerÃ« sekuencÃ«n?Â» ia ktheu Azakisi i mÃ«rzitur.

Â«PÃ«r fat tÃ« keq jo, miku im. PÃ«r ndryshe do ta kisha bÃ«rÃ« tashmÃ«, si thua ti?Â»

Â«Por nuk Ã«shtÃ« e mundurÂ» tha komandanti ndÃ«rkohÃ« qÃ« shoku i tij i aventurave po e tÃ«rhiqte prej krahu, nÃ« drejtim tÃ« modulit tÃ« komunikacionit tÃ« brendshÃ«m numÃ«r tre.

Â«NÃ« fakt, mund edhe tÃ« bÃ«het provÃ« pÃ«r tÃ« ndÃ«rprerÃ« proÃ«sedurÃ«n nÃ« mÃ«nyrÃ« manuale por do tÃ« duheshin tÃ« paktÃ«n tridhjetÃ« minuta, dhe ne kemi a sâ##kemi njÃ« minutÃ« kohÃ«.Â»

Â«Prit, ndaloÂ» thirri atÃ«herÃ« Azakisi duke u liruar nga shtrÃ«ngimi i fortÃ« i mikut me vetÃ«m njÃ« tÃ«rheqje tÃ« krahut. Â«Nuk mund ta lÃ«mÃ« tÃ« shpÃ«rthejÃ« kÃ«tu. Vala e energjisÃ« e shkaktuar nga shpÃ«rthimi do tÃ« arrinte nÃ« tokÃ« brenda pak minutave dhe pjesa e ekspozuar e planetit do tÃ« preket nga njÃ« valÃ« goditjeje gjigande qÃ« do tÃ« shkatÃ«rronte gjithÃ«shtÃ« qÃ« do hasÃ« gjatÃ« kalimit.Â»

Â«TashmÃ« e kam bÃ«rÃ« gati komandimin e Theosit nga anija. Do ta zhvendosim sapo tÃ« kemi hipur, gjithmonÃ« nÃ«se ti luan nga vendiÂ» e qortoi Petri ndÃ«rsa i kapte sÃ«rish krahun mikut tÃ« tij dhe e tÃ«rhiqte peshÃ«n nÃ« drejtim tÃ« modulit.

Â«GjashtÃ«dhjetÃ« sekonda nga vetÃ«shkatÃ«rrimi.Â»

Â«Po ku kÃ«rkon ta zhvendosÃ«sh?Â» vazhdoi Azakisi ndÃ«rkohÃ« qÃ« dera e modulit tÃ« komunikacionit tÃ« brendshÃ«m po hapej nÃ« kabinÃ«n e anijes nÃ« nivelin gjashtÃ«. Â«Nuk do tÃ« mjaftojÃ« njÃ« minutÃ« pÃ«r tÃ« arritur njÃ« distancÃ« tÃ« tillÃ« nga...Â»

Â«A do pushosh sÃ« dÃ«rdÃ«llituri?Â» ia preu fjalÃ«n Petri. Â«Mbylle sqepin dhe ulu aty. Tani do merrem unÃ« me kÃ«tÃ«.Â»

Azakisi, pa dhÃ«nÃ« asnjÃ« koment tjetÃ«r, iu bind urdhrit dhe zuri vend mbi kolltukun ngjyrÃ« gri nÃ« krah tÃ« panelit qendror. Ashtu siÃ« kishte bÃ«rÃ« me dhjetÃ«ra herÃ« nÃ« situata po kaq tÃ« rrezikshme, vendosi tâ##i besonte plotÃ«sisht aftÃ«sisÃ« dhe eksperiencÃ«s sÃ« shokut tÃ« tij. NdÃ«rkohÃ« qÃ« Petri, gjithÃ« zell, merrej me njÃ« sÃ«rÃ« hologramesh manovrimi tredimensionale, mendoi tÃ« kontrollonte se si kishte pÃ«rfunduar evakuimi i pjesÃ«s tjetÃ«r tÃ« ekuipazhit, duke kontaktuar ndÃ«rkohÃ« pilotÃ«t njÃ« e nga njÃ«. NÃ« pak sekonda konfirmuan shkÃ«putjen e anijeve nga anija kozmike mÃ«mÃ«. Ishin duke u larguar me shpejtÃ«si. Komandanti nxori njÃ« frymÃ«marrje tÃ« thellÃ« prej lehtÃ«simit dhe e drejtoi sÃ«rish vÃ«mendjen tek manovrat mjeshtÃ«rore tÃ« mikut tÃ« tij.

Â«TridhjetÃ« sekonda nga vetÃ«shkatÃ«rrimi.Â»

Â«DolÃ«m jashtÃ«Â» u shpreh Petri. Â«Tani po zhvendos Theosin.Â»

Â«Ã«farÃ« mund tÃ« bÃ«jmÃ« pÃ«r tÃ« tÃ« ndihmuar?Â»

Â«AsgjÃ«, mos u bÃ«jmÃ« merak. Je nÃ« duar tÃ« sigurtaÂ» dhe i shkeli syrin e djathtÃ«, ashtu siÃ« ia kishin mÃ«suar miqtÃ« e tij tokÃ«sorÃ«. Â«Do ta pozicionoj anijen pas hÃ«nÃ«s. QÃ« aty nuk do tÃ« mund tÃ« shkaktojÃ« asnjÃ« dÃ«m.Â»

Â«DreqÃ« u shpreh Azakisi. Â«Nuk mÃ« kishte ardhur fare nÃ« mend.Â»

Â«Po pÃ«r kÃ«tÃ« gjÃ« jam kÃ«tu, apo jo?Â»

Â«Vala e shpÃ«rthimit do tÃ« pÃ«rplaset mbi satelitin i cili do tÃ« thithÃ« tÃ« gjithÃ« energjinÃ«. Je fenomen miku im.Â»

Â«Dhe qÃ« natyrisht nuk do tÃ« shkaktojÃ« dÃ«me nÃ« hÃ«nÃ«Â» vazhdoi Petri. Â«Atje nuk ka gjÃ« tjetÃ«r pÃ«rveÃ«se shkÃ«mbinj dhe krateret.Â»

Â«DhjetÃ« sekonda nga vetÃ«shkatÃ«rrimi.Â»

Â«Pothuajse ia dola...Â» foli Petri me njÃ« fije zÃ«ri.

Â«Tre... Dy... NjÃ«...Â»

Â«U krye. Theosi Ã«shtÃ« nÃ« pozicion.Â»

Tamam nÃ« kÃ«tÃ« moment, mbi faqen e padukshme tÃ« HÃ«nÃ«s, nÃ« kordinatat gjerÃ«si gjeografike 24,446471 dhe gjatÃ«si gjeografike 152,171308 nÃ« gradÃ« dhjetore, pikÃ«risht nÃ« vendin ku tokÃ«sorÃ«t e kishin quajtur krateri Komarov, u vu re njÃ« lÃ«vizje e pazakontÃ« telurike. Mbi sipÃ«rfaqen e shkretuar dhe me gunga tÃ« kraterit, sikur tÃ« qe futur me forcÃ« njÃ« teh i stÃ«rmadh i padukshÃ«m, u hap njÃ« Ã«sarje e madhe dhe e thellÃ« nga konturet jashtÃ«zakonisht tÃ« pÃ«rsosura. MenjÃ«herÃ« pas kÃ«saj, sikur tÃ« qe goditur direkt nÃ« brendÃ«si tÃ« kraterit, kÃ«rceu jashtÃ« me forcÃ« njÃ« objekt i pazakontÃ« nÃ« formÃ« vezake me njÃ« shpejtÃ«si tÃ« jashtÃ«zakonshme dhe u drejtua pÃ«r nga hapÃ«sira, me njÃ« trajektore nÃ« pjerrÃ«si tridhjetÃ« gradÃ« nga drejtimi vertikal. Objekti vazhdoi tÃ« ishte i dukshÃ«m vetÃ«m pÃ«r pak sekonda para se tÃ« zhdukej pÃ«rfundimisht nÃ« njÃ« vetÃ«timÃ« drite nÃ« ngjyrÃ« kaltÃ«roshe.

Nga e Ã«sara nÃ« formÃ« eliptike qÃ« tÃ« lejonte tÃ« shikoje pÃ«rjashta, njÃ« dritÃ« verbuese ndriÃ«soi hapÃ«sirÃ«n e zezÃ« dhe tÃ« ftohtÃ« aty jashtÃ«, duke e pushtuar anijen nga brenda me njÃ« dritÃ« thujse ireale.

Â«Miku im, si thua sikur tÃ« lÃ«vizim qÃ« kÃ«tej?Â» sugjeroi Azakisi shumÃ« i merakosur, ndÃ«rkohÃ« qÃ« sodiste valÃ«n e energjisÃ« qÃ« po zmadhohej dhe po afrohej me shpejtÃ«si afÃ«r vendit ku gjendeshin.

Â«MÃ« ndiqniÂ» bÃ«rtiti Petri tek komunikuesi, duke iu drejtuar pilotÃ«ve tÃ« anijeve tÃ« tjera. Pastaj, pa folur mÃ« tej, manovroi mjetin dhe e zhvendosi atÃ« me shpejtÃ«si duke e fshehur pas faqes sÃ« hÃ«nÃ«s qÃ« Ã«shtÃ« gjithmonÃ« e kthyer nÃ« drejtim nga Toka. Â«Mbahuni fortÂ» shtoi, ndÃ«rkohÃ« qÃ« kapej fort pas krahÃ«ve tÃ« karriges sÃ« komandimit ku ishte ulur.

NÃ« heshtje absolute, pritÃ«n qÃ« tÃ« kalonin sekonda pa fund, me vÃ«shtrimin e ngulitur mbi ekranin qendror, duke shpresuar se zhvendosja e papritur e Theosit do tÃ« arrinte tÃ« shmangte njÃ« katastrofÃ« nÃ« TokÃ«.

Â«Vala e energjisÃ« po pÃ«rhapet nÃ« hapÃ«sirÃ«Â» foli Petri me qetÃ«si. BÃ«ri njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r pastaj, pasi kishte verifikuar njÃ« varg mesazhesh tÃ« pakuptueshme tÃ« shfaqur nÃ« hologramet qÃ« kishte pÃ«rpara, shtoi Â«Dhe hÃ«na e ka thithur nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« pÃ«rsosur atÃ« pjesÃ« tÃ« drejtuar nga planeti.Â»

Â«Bah, mÃ« duket se ke bÃ«rÃ« tamam njÃ« punÃ« tÃ« shkÃ«lqyer, plakoÂ» komento i Azakisi pasi kishte rifilluar pÃ«rsÃ«ri tÃ« merrte frymÃ«.

Â«E vetmja qÃ« Ã«shtÃ« rrezikuar vÃ«rtet ka qenÃ« hÃ«na e gjorÃ«. Ka marrÃ« tamam njÃ« goditje tÃ« mirÃ«.Â»

Â«Mendo se Ã«sfarÃ« mund tÃ« kishte ndodhur nÃ«se vala do tÃ« arrinte mbi TokÃ«.Â»

Â«Do tÃ« kishte bÃ«rÃ« fÃ«rtele gjysmÃ«n e planetit.Â»

Â«A jeni tÃ« gjithÃ« mirÃ«?Â» nxitoi tÃ« pyeste Azakisi, pÃ«rmes komunikuesit, tÃ« gjithÃ« pilotÃ«t e tjerÃ« tÃ« cilÃ«t, duke ndjekur manovrat e Petrit, i kishin pozicionuar edhe anijet e tyre qÃ« mos dukeshin nga sateliti. NÃ« vazhdim erdhÃ«n pÃ«rgjigje qetÃ«suese dhe, pas konfirmimit tÃ« komandantit tÃ« fundit mbi gjendjen e shkÃ«lqyer si tÃ« ekuipazhit ashtu edhe tÃ« mjetit, u lÃ«shua rÃ«ndÃ« mbi shpinÃ«n e kolltukut dhe nxori tÃ« gjithÃ« ajrin qÃ« kishte brenda nÃ« mushkÃ«ri.

«Vajti mirë» komentoj Petri i kënaqur.

«Ashtu është, po si do të bëjmë tani? Theosi nuk është më. Si do të kthehem në shtëpi?»

Tell el-Mukayyar â## VetÃ«timÃ« nÃ« qiell

NÃ« bazÃ«n e kampit tÃ« profesoreshÃ«s Elisa Hanter, macka LulÃ¹, pasi kishte zbritur nga krahu i arkeologes, nisi tÃ« vÃ«rtitej me nervozizÃ«m rreth e qark me vÃ«shtrimin e ngulitur drejt qiellit. Dielli ishte duke perÃ«nduar dhe njÃ« hÃ«nÃ« shumÃ« e bukur thuajse e plotÃ« ishte tashmÃ« lart nÃ« horizont.

Â«LulÃ¹, Â§farÃ« ke?Â» pyeti Elisa paksa e merakosur, e kthyer nga macka e saj nervoze.

Â«Duhet tÃ« jetÃ« e trishtuar pasi do ta ketÃ« kuptuar se miqtÃ« tanÃ« u larguanÂ» komentoi Xheku fare shkurt, duke u pÃ«rpjekur ta ngushÃ«llonte me ndonjÃ« fÃ«rkim poshtÃ« mjekrÃ«s.

Fillimisht macka u duk se po i pÃ«lqente tÃ« ishte nÃ« qendÃ«r tÃ« vÃ«mendjes, duke mjaullitur dhe fÃ«rkuar turirin tek dora e madhe e kolonelit. Por papritur, ngriu nÃ« vend, bÃ«ri njÃ« qÃ«ndrim tÃ« pazakontÃ« dhe ktheu vÃ«shtrimin nÃ« drejtim tÃ« satelitit tÃ« zbehtÃ« tÃ« TokÃ«s. TÃ« dy, gjithÃ« kureshtje nga ajo sjellje e Â§uditshme e saj, u kthyen instiktivisht edhe ata nÃ« po atÃ« drejtim. Ajo qÃ« panÃ« pas pak Â§astesh i la gati pa frymÃ«. NjÃ« shkÃ«lqim verbues jonormal u duk sikur mbÃ«shtolli hÃ«nÃ«n. NjÃ« dritÃ« shumÃ« e bardhÃ«, qÃ« u pÃ«rhap nÃ« njÃ« sipÃ«rfaqe dhjetÃ« herÃ« mÃ« tÃ« madhe se diametri i satelitit, formoi njÃ« tip kurore pÃ«rreth saj. Kjo zgjati vetÃ«m pak sekonda por thuajse ngjante sikur njÃ« diell tjetÃ«r ishte shfaqur papritmas nÃ« qiellin e mugÃ«tirÃ«s, duke ndriÃ«suar tÃ« gjithÃ« zonÃ«n me njÃ« dritÃ« aspak natyrale.

Â«Po Â§a drejtin...Â» arriti vetÃ«m tÃ« pÃ«shpÃ«riste koloneli i shtangur.

Ashtu siÂ§ ishte shfaqur, drita jonormale u venit dhe u duk se gjithÃ«ska u kthye tamam si mÃ« parÃ«. HÃ«na ishte gjithmonÃ« aty dhe dielli vazhdonte me pÃ«rtaci zbritjen e tij mbrapa dunave qÃ« dalloheshin nÃ« horizont.

Â«Po Â§a ka qenÃ« vallÃ«?Â» pyeti Elisa me habi.

Â«Nuk kam as idenÃ« mÃ« tÃ« vogÃ«l.Â»

Â«PÃ«r njÃ« Â§ast pata frikÃ« se mos shpÃ«rthente hÃ«na.Â»

Â«Qe me tÃ« vÃ«rtetÃ« e jashtÃ«zakonshmeÂ» u shpreh koloneli ndÃ«rkohÃ« qÃ«, me dorÃ«n e vendosur mbi vetull, vÃ«shtronte qiellin e kthjellÃ«t nÃ« kÃ«rkim tÃ« ndonjÃ« shenje.

Â«Azakisi... Petri...Â» foli Elisa papritur. Â«Duhet tÃ«u ketÃ« ndodhur diÂ§ka, e ndjej.Â»

Â«Ec tani, mjaft me kÃ«to. Ndoshta ka qenÃ« vetÃ«m efekti i ndezjes sÃ« motorÃ«ve tÃ« anijes sÃ« tyre.Â»

Â«Nuk Ã«shtÃ« e mundur. Ngjante fiks si njÃ« eksplozion i vÃ«rtetÃ«. Ti duhej tÃ« dije diÂ§ka mÃ« shumÃ« se unÃ« nÃ« fushÃ«n e materies, apo jo?Â»

Â«ZemÃ«rÂ» komentoi me durim koloneli. Â«PÃ«r tÃ« parÃ« pasojat e njÃ« eksplozioni tÃ« tillÃ« nga gjithÃ« kjo largÃ«si, mbi hÃ«nÃ«n do tÃ« ishin dashur tÃ« shpÃ«rthenin njÃ«kohÃ«sisht tÃ« paktÃ«n njÃ«qind bomba atomike ose ndoshta edhe njÃ« mijÃ« tÃ« tilla.Â»

Â«Po Â§a ka ndodhur atÃ«herÃ«?Â»

Â«Mund tÃ« provojmÃ« tÃ« pyesim miqtÃ« tanÃ« ushtarakÃ«. Fundja unÃ« jam akoma pjesÃ« e ELSAD-it. Me gjithÃ« ato pajisje tÃ« drejtuara nga qielli, njÃ« ngjarje e kÃ«tillÃ« natyrisht qÃ« nuk do tÃ«u ketÃ« shpÃ«tuar.Â»

Â«Edhe LulÃ¹ja i ra nÃ« tÃ«.Â»

Â«Besoj se kjo mackÃ« Â«shtÃ« shumÃ« mÃ« inteligjente nga ne tÃ« dy tÃ« marrÃ« sÃ« bashku.Â»

Â«KafshÃ«t shtÃ«piake janÃ« njÃ« racÃ« superioreÂ» tha Elisa ndÃ«rkohÃ« qÃ« po mernte sÃ«rish mackÃ«n nÃ« krahÃ«. Â«Akoma nuk e kishte kuptuar?Â»

Â«Tamam. Me duket se edhe egjiptianÃ«t e lashtÃ« i adhuronin gati si perÃ«ndi.Â»

«Fiks ashtu sht», i dashur» tha Elisa, e g«zuar q« diskutimi ishte futur n« nj« fush« q« e njihte m« s« miri. «Bastet, p«r shembull, ishin nj« nga per«ndit« m« t« r«nd«sishme dhe m« t« adhuruara t« fes« s« lasht« egjiptiane, portretizuar ose me pamje fem«rore dhe kok« maceje ose direkt si mace. N« origjin« Bastet ishin nj« per«ndi e kultit t« diellit por me kalimin e koh«s u b«n« gjithnj« e kultit t« h«n«s. N« koh«n kur ndikimi grek u shtri mbi shoq«rin« egjiptiane, Bastet p«rfundimisht u b«n« thjesht nj« Per«ndi h«nore, n« at« q« Grek«t e identifikonin me Artemid«n, personifikimi i "H«n«s q« zmadhohet".»

«Po, n« rregull. Faleminderit p«r leksionin, e nderuara profesoresh«» tha Xheku me ironi, duke e v«n« theksin tek ajo «sa tha dhe duke b«r« nj« p«rkulje t« leht«. «Por tani t« mundohemi t« kuptojm« se «far« dreqin po ndodh aty lart. Po b«j nja dy telefonata.»

«Kur t« duash, jam gjithmon« n« dispozicionin t«nd, zem«r«» iu p«rgjigj Elisa, duke ngritur ngadal« z«rin nd«rkoh« q« koloneli largohej n« drejtim t« tend«s laboratorike.

Lul«¹ja, q« kishte r«n« prap« n« qet«si, me syt« e mbyllur i g«zohej ledhatimeve pa mas« q« po i jepte mikeshja e saj.

Anija gjashtë Inspektimi hënor

Pasi dora e padukshme e frikës qe i kishte trazuar stomakun më në fund vendosi ta linte të qetë, Azakisi kishte nisur vërtitej me nervozizëm për gjatë kabinës së anijes duke belbëzuar fjalë pa kuptim.

«A do pushosh së vërtituri rreth e rrotull si një turrjel?» e qortoi Petri. «Kështu do konsumosh dyshe-men dhe do përfundojmë duke fluturuar në përhapësirë si dy satelitë të vjetër jashtë për dorimit.»

«Po si ia del që të jesh kaq i qetë? Theosi për fundoi i shkatërruar, gjendemi me miliona kilometra nga planeti ynë më më, nuk mund të kontaktojmë me asnjëri gjithashtu, edhe nëse do arrinim, do të ishte e pamundur që të vinte na merrte dikush, dhe ti? Je shtrirë sa gjatë e gjerë në kolltuk si të gjendeshe me pushime dhe ishe ulur mbi shkëmbe mbijetës në gjirin e Saraanit për të shijuar pamjen e perëndimit të diellit.»

«Rri i qetë plako, rri i qetë. Do ta shohësh se një zgjidhje do ta gjejmë.»

«Për momentin nuk më vjen në mend asnjë zgjidhje.»

«Sepse je i acaruar. Janë valë të gama që po lëshon ai truri yt i gjorë dhe i tensionuar dhe që të pengojnë të llogjikosh me kthjelltësi.»

«A thua?»

«Sigurisht» iu për gjigj Petri me një buzë qeshje rrëzëllitëse. «Hajde dhe ulu pranë meje, merr frymë mirë dhe mundohu të relaksohesh. Do ta shohësh se në një kohë shumë të shkurtër gjithëëska do marrë tjetër formë.»

«Do të jetë ashtu siç thua ti, miku im» tha Azakisi ndërkohë që, duke ndjekur këshillën e shokut, e lëshoi trupin mbi kolltukun ngjyrë gri të pilotit të dytë. «Por në këto momente mund të bëjë gjithëëska me përjashtim të relaksit.»

«Nëse më premtan se do qetësohesh, do të të lejoj edhe të pish një nga ato shpifësi të mban gjithmonë me vete.»

«Bah, mund të ishte madje një mendim i mirë. Jam i sigurt se do më ndihmonte ndopak.» Duke thënë këto, nxori nga xhepi një cigare të gjatë të errët të dredhur me dorë dhe, pasi i preu anë të me një mjet të shtetit shumëngjyrësh, e vuri në gojë dhe e ndezi. E thithi shpejt disa herë duke i lënë në shtëllungat e vogla të tymit kaltërosh për rhapeshin në për dhomë. Me një kërcitje të lehtë, sistemi automatik i pastrimit ajrit anije u aktivizua. Në fare pak shtaste tymi u zhduk dhe bashkë me të edhe aroma e atë dhe e sheqerosur.

«Por, nuk është e drejtë këto shtu» u shpreh Azakisi që tashmë kishte filluar të thehej së rish humorit. «Më kishte dalë nga mendja që sistemet tona të pastrimit qenkan shumë efektivë.»

«I ke projektuar ti vetë?» ia ktheu Petri. «Nuk mund të ndodhte ndryshe.»

Tensioni dukej se po zbutej dalngadalë.

«Le të shohim se si është situata» propozoi Azakisi ndërkohë që akoma me cigaren mes buzëve, aktivizonte një sërrë hologramesh që u pozicionuan në ajër rreth e për rëqark dy alienëve. «Kemi katër anije në gjendje pune duke përshirë edhe tonën. Theos-2 tashmë ka zbritur mbi Nibir dhe të dy janë jashtë rrezes së veprimit të sistemit të komunikimit me vorbullat e dritës.» Nxori një shtëllungë tymi, pastaj vazhdoi të furnizimi me karburant dhe ushqime të shtu në një dhjetë e nëntë për qëndrues.

«Të lumtë, po shoh se je duke marrë kontrollin e situatës. Vazhdo» e inkurajoi Petri i kënaqur.

«Të gjashtë pjesë të tarës e mbetur të ekuipazhit janë në gjendje të shkëlqyer. Mbrojtëset dhe armatimet janë efektivë maksimale. Problemi i vetëm është që»

nuk kemi më një H^COM për të kontaktuar Moshuarit që edhe të raportojmë për situatën.

«Këtu gabohesh» i tha Petri.

«Farë kërkon të thuash?»

«Dua të them se është akoma edhe një H^COM që funksionon.»

«Por i vetmi që kishim u bë copë copë me anijen kozmike.»

«Po ai që i kemi lënë tokësorëve?»

«A drejtin, ke të drejtë. Më kishte dalë nga mendja. Duhet të kthehem tek ata dhe të na e japim.»

«Merre shtruar, plako. Kemi kohë për kë të. Unë të parë në gjë që do bëjë, do shkoja për një shëtitje në hënë për të parë nëse arrijmë të rikuperojmë ndonjë pjesë nga anija jonë e mrekullueshme që ti e shëve me gëzim drejt shkatërrimit të plotë.»

«Unë? E shë hyj unë kë tu? Ishte ti që e hodhe në erë aty lart.»

«Dhe kush ishte ai që humbi sistemin e pultit të kontrollit?»

«Po ai ishte faji yt. Metoda e lidhjes ishte defekte.»

«Në rregull, në rregull. Ajo që ndodhi, ndodhi. Tani të përpiqemi të japim zgjidhje kë saj situatë. Edhe pse jam një optimist i pandreqshëm, për momentin nuk arrij të shoh zgjidhje gjeniale.»

«Do të jenë valë të gama» u përçjigj Azakisi duke ia kthyer shokut të vet me të njëjtë monedhë. «Duke supozuar gjithmonë se ato kanë neurone që sorollaten në kokë në tënde të zbrazë të janë akoma një gjendje të transmetojnë.»

«Pas kë saj shakaje fare pa kripë mund të njoftoj më në fund se Zaku i vjetër është sërish mes nesh. Mirë se u ktheve.»

«A herë, a do të shosh kë të anije tek vendi i eksplozionit pa na përplasur pas ndonjë mali hënor?»

«Sigurisht shef. Në urdhrat e tua» u shpreh Petri duke imituar paksa mënyrat ushtarake që i kishte parë të përroreshin shpesh nga miqtë e tij tokësorë. «Destinacioni në hënë» shtoi me gëzim, pasi kishte ndezur motorët dhe vendosur itinerarin në drejtim të satelitit.

U deshën vetëm një dy minuta për të mbërritur në vendin ku ishte shpërbërë Theosi. Anija nisi të mbikqyrte me ngadalë zonën në faqen e padukshme të Hënës që kishte pësuar goditjen si pasojë e eksplozionit. Terreni, normalisht me shumë gunga dhe plot me kratere të shkaktuara nga goditjet e vjetra që qindra meteoritëve që, në miliona vjet e kishin bërë shoshë fare, tani dukej shëndetshëm dhe i lumtur afro gjashtë qind kilometra katrorë të tij. Vala e energjisë së gjeneruar nga shpërrthimi kishte bërë copë e shikë gjithësa që gjendej aty. Shkëmbinj, kratere dhe gropa nuk ekzistonin më. Dukej sikur kishte kaluar mbi të njëjtin rul gjigand, duke lënë pas vetes një sipërfaqe të pamasë me rërë të butë ngjyrë gri.

«E pabesueshme» foli Petri. «Duket sikur po fluturojmë sipër shkretëtirës së pafund të Siharit në Nibir.»

«Kemi shkaktuar një katastrofë të madhe» tha Azakisi i dëshpëruar.

«Jo, ore jo. Nuk e sheh sa i bukur është tani peisazhi? Më përpara sipërfaqet kishin më shumë rrudha se i Moshuari ynë Suprem, ndërsa tani është e lumtur si lëkura e një fëmije.»

«Nuk më duket se ka ngelur shumë nga anija jonë e dashur kozmike.»

«Po bëjë një kontroll të imtësishëm të zonës por shumica nga ato që kam gjetur janë copa të madhësisë vetëm disa centimetra kub.»

Â«Nuk ka Æšâ##tÂ« thuash. Sistemi i vetÂ«shkatÂ«rrimit ka funksionuar shkÂ«lqyeshÂ«m.Â»

Â«Ej ZakÂ» tha papritur Petri. Â«Sipas teje, kjo ÆšfarÂ« Æ«shtÂ«?Â» dhe tregoi njÂ« pikÂ« tÂ« errÂ«t mbi ekranin qendror.

Â«E nga ta di... Nuk shihet mirÂ«. Æ#a thonÂ« sensorÂ«t?Â»

Â«Nuk po zbulojnÂ« dot gjÂ«. Sipas tyre aty nuk ka asgjÂ« pÂ«rveÆ§ rÂ«rÂ«s por mua mÂ« duket se shoh edhe diÆška tjetÂ«r.Â»

Â«Æ#shtÂ« e pamundur qÂ« sensorÂ«t nuk po zbulojnÂ« dot gjÂ«. Provo tÂ« bÂ«sh njÂ« test tÂ« kalibrimit.Â»

Â«MÂ« jep vetÂ«m njÂ« sekondÂ«.Â» Petri u mor me njÂ« sÂ«rÂ« komandash holografike pastaj u prononcua Â«Parametrat janÂ« nÂ« normÂ«. Duket se gjithÆška po funksionon mirÂ«.Â»

Â«E Æšuditshme... E provojmÂ« tâ##i afrohemi pak.Â»

Anija numÂ«r gjashtÂ« lÆ«vizi ngadalÂ« nÂ« drejtim tÂ« atij objekti tÂ« ÆšuditshÂ«m qÂ« ngjante se po dilte nga shtresa e pluhurit dhe e rÂ«rÂ«s gri.

Â«Zmadhim maksimalÂ» urdhÂ«roi Azakisi. Â«Po Æša Æ«shtÂ« ajo?Â»

Â«Me aq pak sa arrihet tÂ« shihet, duket si njÂ« pjesÂ« e njÂ« strukture artificialeÂ» guxoi tÂ« thoshte Petri.

Â«Artificiale? Besoj se asnjÂ« prej nesh nuk ka instaluar ndonjÆ«herÆ« diÆška tÂ« tillÂ« nÂ« hÂ«nÂ«.Â»

Â«Ndoshta kanÂ« qenÂ« tokÂ«sorÂ«t. MÂ« duket se kam lexuar diku se ata kanÂ« kryer disa misione nÂ« kÂ«tÂ« satelit.Â»

Â«GjÆ«ja padyshim e Æšuditshme Æ«shtÂ« se sensorÂ«t nuk po zbulojnÂ« asgjÂ« nga ajo qÂ« po na shohin sytÂ«.Â»

Â«Nuk di Æšâ##tÂ« tÂ« them. Ndoshta janÂ« dÆ«mtuar nga shpÆ«rthimi.Â»

Â«Po edhe nÂ«se Æ«shtÂ« bÆ«rÂ« tani njÂ« test dhe gjithÆška rezulton nÂ« rregullÂ» kÆ«mbÆ«nguli Azakisi nÂ« mÆ«dyshje.

Â«AtÆ«herÆ« ajo gjÆ«ja qÂ« po shohim duhet tÂ« jetÆ« bÆ«rÂ« nga ndonjÆ« lloj materiali i panjohur pÆ«r ne dhe qÂ« sensorÂ«t tanÆ« nuk janÂ« nÆ« gjendje ta ekzaminojnÂ«.Â»

Â«Do tÂ« mÆ« thuash se tokÂ«sorÂ«t kanÂ« arritur tÂ« shpikin njÆ« pÆ«rbÆ«rje qÂ« nuk e njohim as ne, e kanÂ« sjellÆ« kÆ«tu lart dhe qÂ« kanÂ« ndÆ«rtuar njÆ« bazÆ« ose diÆška tÂ« ngjashme me tÂ«?Â»

Â«Dhe, pÆ«r mÆ« tepÆ«r qÂ« tani ne ia kemi prishurÂ» komentoj Petri i dÆ«shpÆ«ruar.

Â«MiqtÆ« tanÆ« nuk reshtin kurrÆ« duke na surprizuar, hÆ«?Â»

Â«Æ#shtÂ« e vÆ«rtetÆ«... Bah, shÆ«titjen e vockÆ«l e bÆ«mÆ« tÂ« tÆ«rÆ«n. Do thoja qÂ« ta lÆ«mÆ« pÆ«r momentin. Kemi gjÆ«ra akoma mÆ« tÆ« rÆ«ndÆ«sishme pÆ«r tÆ« bÆ«rÆ« tani. Si thua shefo?Â»

Â«Them se ke plotÆ«sisht tÆ« drejtÆ«. Duke parÆ« se nga Theosi nuk duket tÆ« ketÆ« mbetur ndonjÆ« gjÆ« qÆ« mund tÆ« hyjÆ« nÆ« punÆ«, mendoj se edhe mund tÆ« ikim prej kÆ«ndej.Â»

Â«Itinerari nÆ« drejtim tÆ« TokÆ«s?Â»

Â«Kthehemi nÆ« kampin e ElisÆ«s dhe tÆ« pÆ«rpiqemi tÆ« pÆ«rdorim H^COM-in e tyre pÆ«r tÆ« hyrÆ« nÆ« kontakt me Nibirun.Â»

Â«Po shokÆ«t tanÆ« tÆ« udhÆ«timit? Nuk mund tâ##i lÆ«mÆ« aspak kÆ«tu lartÂ» tha Petri.

Â«Duhet tÆ« rregullojmÆ« njÆ« bazÆ« mbÆ«shtetÆ«se nÆ« TokÆ«. Mund tÆ« ngremÆ« ndonjÆ« lloj kampi afÆ«r me atÆ« tÆ« miqve tanÆ«.Â»

Â«MÆ« duket ide e shkÆ«lqyer. TÆ« njoftoj pjesÆ«n tjetÆ«r tÆ« ekuipazhit?Â»

«Po. Jepu atyre kordinatat e kampit të gjermimeve dhe kërkuj q të organizojnë përgatitjen e një strukture emergjence. Ne do të zbresim parat dhe do të përqipemi q të kontaktojmë me të Moshuarit.»

«Nisemi» tha Petri gjithë gjëzim. «Dhe të mendosh se, deri para pak minutave, isha në merak se si do të mundja të kapë rreza më rzinë q do më kaplonte gjatë udhëtimit të kthimit.»

Në të njëjtin Ast, në një largësi prej afro 500 U.A. nga dielli ynë, një objekt i shuditshëm me formë vezake u shfaq praktikisht nga hi, i paraprirë nga një vetëm kaltrës q theu të zezën absolute të hapësirës kozmike. U zhvendos në vijë të drejtë për afro njëqind mijë kilometra me një shpejtësi të jashtëzakonshme para se të zhdukej sërisht, i përpirë nga një tip vorbulle gjigande në ngjyrë argjendi me reflekse prej ari. E gjitha kjo zgjati vetëm pak sekonda, pas së cilës, sikur të mos kishte ndodhur asgjë, ai vend që i largëti dhe i shkretëti hapësirës së thellë u zhyt prapë në qetësinë e plotë ku ishte gjendur deri më tani.

Tell-el-Mukayyar ### Kontakti me Nibirun

«Po, kolonel» foli me ton shumë të zbutur, një nga ana tjetër e telefonit. «Shtë vëna re, nga disa pika vrojtimi në tokë, një vetëtimë e panatyrshme që ka të ngjarë të jetë lëshuar nga hëna.»

«Por hëna nuk lëshon vetëtimë» ia ktheu Xheku duke kundërshtuar.

«Për kë të keni të drejtë, zotëri. Mund të ju them vetëm se shkencëtarët tanë janë akoma duke analizuar dhënat e përftuara me qëllim që të zbulojnë shkakun.»

«Domethënë, nuk keni marrë vesh ndonjë gjë.»

«Bah, unë nuk do ta kisha thënë kë shtu por besoj se konkluzioni juaj mund të konsiderohet i drejtë.»

«Po si flet edhe ky» i tha Xheku Elisës e cila ishte afruar aty dhe ndërkohë, mbylli me dorë celularin e mikrofoni. «Në rregull. Faleminderit për informacionin» vazhdoi. «Ju lutem më kontaktoni sapo kemi lajme të tjera.»

«Do ta kemi në vëmendje, zotëri. Mirupafshim dhe ditë të mbarë» dhe mbylli këtu bisedën.

«#a të thanë?» e pyeti profesoresha.

«Po ja, duket se ka ndodhur diçka e pazakontë aty lart por askush nuk ka gjetur ndonjë shpjegim të saktë.»

«Jam gjithmonë e më e bindur se miqve tanë u ka ndodhur diçka.»

«Ec pra, mos bëj kë shtu. Kushedi se ku do kenë arritur ata tani me atë anijen e tyre fantastike.»

«Shpresoj vërtet me gjithë zemër por vazhdoj të kem një parandjenjë të pazakontë.»

«Dëgjo, për të hequr nder, përse nuk përdorim atë pajisjen që na lanë dhe të provojmë të lidhemi me ta?»

«Por, nuk e di... Ata u shprehën se do të mund ta përdornim vetëm kur të mbërrenin në planetin e tyre... Nuk besoj se...»

«Shko merre dhe boll më» ia preu shkurt koloneli. Pastaj duke e kuptuar se ndoshta kishte qenë pakëz i ashpër, shtoi një «Të lutem» duke e shoqëruar pastaj me një buzëqeshje rrëzëllitëse.

«Në rregull. Nuk ka ku shkon më keq» tha Elisa ndërkohë që po nisej të merrte H^{COM}-in portabil. U kthye gati menjëherë dhe, pasi kishte rregulluar pakëz flokët e gjata, vuri për sipër atë lloj kokore të shtudishme dhe rëndë.

«Më patën thënë që të shtypim atë butonin aty» tha Xheku duke treguar butonin. «Pastaj sistemi do të bënte gjithëçka vetë.»

«#a të bëj, ta shtyp?» pyeti Elisa me mëdyshje.

«Jepi pra, s'farë do që të ndodhë?»

Arkeologia shtypi butonin dhe, ndoshta duke i theksuar fjalët ca si tepër, tha «Alo? Më dëgjoni?»

Ndenji në pritje por asnjë për gjigje nuk mori. Priti akoma edhe disa saste pastaj e provoi për sërë. «Alo... Alo... Petri, a je aty? Unë nuk dëgjoj asgjë.»

Elisa priti edhe disa saste të tjera pastaj zgjati krahun dhe rrudhi supet.

«Shtype për sërë atë butonin» sugjeroi koloneli.

Provuan të përshinin proshedurën edhe disa herë të tjera por nga sistemi i komunikimit nuk erdhi për dreq as edhe një fishkëllim fare e vogël.

Â«Nuk kemi Æ¸tÃ« bÃ«jmÃ«. Ndoshta diÃ¸ka u ka ndodhur vÃ«rtetÃ» pÃ«shpÃ«riti Elisa ndÃ«rkohÃ« qÃ« hiqte H^COM-in nga koka.

Â«Ose ndoshta nuk kanÃ« arritur akoma nÃ« fushÃ«n e veprimt tÃ« kÃ«saj pajisjeje.Â»

Koloneli ende nuk e kishte mbaruar fjalÃ«n e fundit kur njÃ« zhurmÃ« e Æ¸uditshme qÃ« vinte nga jashtÃ« u tÃ«rhoqi vÃ«mÃ«ndjen.

Â«Shiko XhekÃ» i tha Elisa me habi ndÃ«rkohÃ« qÃ« zgjaste kokÃ«n nga tenda. Â«Sferat... Po riaktivizohen.Â»

Me zemrÃ«n nÃ« grykÃ«, vrapuan tÃ« dy jashtÃ« dhe, pÃ«r habinÃ« e tyre, panÃ« piramidÃ«n virtuale tÃ« zbritjes qÃ« po merrte sÃ«rish formÃ«. MiqtÃ« e tyre po ktheheshin.

Â«A e pe se nuk janÃ« hedhur nÃ« erÃ«Â» tha Xheku i qetÃ«suar.

Â«Ndoshta kanÃ« harruar ndonjÃ« gjÃ«.Â»

Â«E rÃ«ndÃ«sishme Æ¸shtÃ« qÃ« janÃ« mirÃ«. Tani tÃ« mundohemi qÃ« tÃ« ruajmÃ« qetÃ«sinÃ«. Pas pak do tÃ« marrim vesh se Æ¸farÃ« ka ndodhur me tÃ« vÃ«rtetÃ«.Â»

ProÆ¸edura e zbritjes u krye rregullisht dhe, nÃ« shumÃ« pak kohÃ«, figurat gjigande tÃ« dy alienÃ«ve u shfaqÃ«n tek platforma e zbritjes.

Â«PÃ«rshÃ«ndetje djemaÂ» bÃ«rtiti Petri duke tundur dorÃ«n e madhe sipÃ«r kokÃ«s.

Â«Po Æ¸a dreqin po bÃ«ni akoma kÃ«tu?Â» pyeti Xheku, ndÃ«rkohÃ« qÃ« tÃ« dy po mbÃ«rrinin nÃ« tokÃ« me anÃ« tÃ« strukturÃ«s sÃ« lÃ«vizshme.

Â«Po e ndjenim mungesÃ«n tuajÃ» iu pÃ«rgjigj Petri ndÃ«rkohÃ« qÃ« zbriste nga ai tip ashensori dhe mÃ« pas preku tokÃ«n, i ndjekur menjÃ«herÃ« nga shoku i tij i aventurave.

Â«Po bÃ«heshim merakÃ» tha Elisa mÃ« nÃ« fund e lehtÃ«suar. Â«Kemi qenÃ« dÃ«shmitarÃ« tÃ« diÃ¸skaje tÃ« pazakontÃ« qÃ« ndodhi nÃ« hÃ«nÃ« pak mÃ« parÃ« dhe patÃ«m frikÃ« vÃ«rtet se mos ju kishte ndodhur ndonjÃ« e keqe.Â»

Â«PÃ«r fat tÃ« keq e dashur, ka ndodhur vÃ«rtet diÃ¸ka e keqeÂ» tha Azakisi me njÃ« pamje tÃ« hidhÃ«ruar.

Â«Ja pra, e merrja me mendÃ» tha Elisa. Â«NjÃ« zÃ« brenda meje mÃ« thoshte diÃ¸ka. Po Æ¸a ka ndodhur?Â»

Â«Ndodhi gjithÃ¸ska krejt papritur.Â»

Â«AtÃ«herÃ«, do flasÃ«sh apo jo? Ec pra, mos na lÃ«r tÃ« rrimÃ« nÃ«n tension. Na i thuaj tÃ« gjitha, tani.Â»

Â«Anija jonÃ« nuk Æ¸shtÃ« mÃ«Â» i tha Azakisi me njÃ« frymÃ«.

TÃ« dy tokÃ«sorÃ«t u panÃ« tÃ« shtangur pÃ«r njÃ« Æ¸ast. Pastaj qe Xheku qÃ« mori fjalÃ«n duke thÃ«nÃ« Â«Po bÃ«n shaka? Æ¸farÃ« do tÃ« thotÃ« kjo qÃ« Æ¸nuk Æ¸shtÃ« mÃ«Â»?

Â«Do tÃ« thotÃ« se, nÃ« kÃ«tÃ« moment, copÃ«za mÃ« e madhe e Theosit mund tÃ« rrijÃ« qetÃ« qetÃ« nÃ« majÃ«n e gishtit tÃ«nd tregues.Â»

Â«Po si Æ¸shtÃ« e mundur tÃ« ndodhÃ«? Dhe pjesa tjetÃ«r e ekuipazhit ku gjendet? A janÃ« mirÃ« tÃ« gjithÃ«?Â»

Â«Po, mirÃ« janÃ«, faleminderit. Tani ndodhen tek tre anijet e tjera dhe pas pak do tÃ« vijnÃ« edhe ata kÃ«tu. NÃ«se nuk ju vjen keq, do tÃ« pÃ«rgatisim kÃ«tu njÃ« strukturÃ« emergjence dhe do tÃ« mundohemi tÃ« sistemohemi nÃ« ndonjÃ« farÃ« mÃ«nyre.Â»

Â«Po sigurisht, Æ¸a problemi kaÂ» tha Xheku. Â«Do tÃ« ju japim tÃ« gjithÃ« ndihmÃ«n e mundshme. Nuk Æ¸shtÃ« fare nevoja ta kÃ«rkoni.Â»

Â«Si pÃ«rfundimÃ» shfryu Elisa e cila nuk po arrinte mÃ« tÃ« frenonte kureshtjen. Â«A do na e thuash apo jo se Æ¸a ka ndodhur aty lart?Â»

Â«Æ¸shtÃ« njÃ« histori paksa e gjatÃ«Â» tha Azakisi duke u vÃ«nÃ« tÃ« ulej mbi njÃ« bidon llamarine tÃ« kthyer pÃ«rmbys. Â«Rehatohuni.Â»

Pas nja dhjetÃ« minutave, alieni u kishte rrÃ«fyer atyre tÃ« gjithÃ« historinÃ«. QÃ« nga humbja e sistemit tÃ« kontrollit nÃ« largÃ«si, deri tek pÃ«rpekja pÃ«r Æ¸aktivizimin e tij. QÃ«

nga pakujdesia e treguar për mosgjatjen e objektit të humbur, deri në riaktivizimin e papritur të instrumentit që kishte sjellë pastaj fillimin e prokurorëve të vetshkaktarimit.

«Po të shtë e pabesueshme» u shpreh Elisa gjithë habi. «Kush mund të ketë qenë ai që shkaktoi një katastrofë të tillë?»

«Ka të ngjarë» tha Azakisi «që dikush ta ketë gjetur atë objektin e shënditshëm dhe i shtë vënë punës për të studiuar karakteristikat e tij. Pastaj do ketë gjetur ndonjë informacion në mes të miliona dhëna që kemi shkarkuar në serverat tuaj, pra në një farë mënyre, do ketë arritur që ta ndezë për të, duke shkaktuar atë që tashmë dihet.»

«A drejtin» murmuriti koloneli i mërzitur. «Ngjan si një histori aq absurde... Dhe ju, duke e ditur rrezikshmërinë e një pajisjeje të tillë, nuk bë të asgjë për ta gjetur prapë?»

«Faji që i imi» tha Petri, duke u futur në diskutim. «Besoj se e kisha shfaqur plotësisht dhe mendoja se asnjë tokë sor, edhe nëse do ta kishte gjetur prapë, nuk do të që në gjendje ta riaktivizonte.»

«Ndërsa në fakt ndodhi» shtoi Xheku. «A e keni idenë se ku ua kanë marrë?»

«Sinqerisht pandehnim se e kishim humbur gjatë rikuperimit të kristalit të Zenios por, me shumë gjasa, duhet të ketë përfunduar në ndonjë vend shumë më të populluar. Aty poshtë nuk kishte asnjë.»

«Zak, më erdhi një mendim» thirri Petri duke u ngritur në këmbë. «Besoj se, duke u përprekur pak, ndoshta mund të rikthehem te momenti kur pulti i kontrollit u zhduk nga rripi yt i mesit.»

«Tashmë nuk ka edhe aq rëndësi por duhet të them se edhe unë jam pak kureshtar.»

«Në rregull. Atëherë para së gjithash, të shohim që të informojmë të Moshuarit mbi situatën tonë dhe sapo të kemi mbaruar me këtë, do të përpiqem ta gjej këtë informacion.»

«Elisa» foli atëherë Azakisi. «Për fat të keq i vetmi H^{COM} që kishim, për fundoi copë e shikë bashkë me Theosin. A do mund të na jepje atë që të lamë para se të niseshim?»

«Po thua për kokoren? Sigurisht që po. Po e sjell menjëherë.»

«Për fat të keq, gjendja është e rëndë» përshpëriti Azakisi i kthyer nga koloneli, sapo Elisa u largua aq sa nuk mundej të dëgjonte dot. «Edhe nëse arrijmë të lidhemi me të Moshuarit, mundësitë që kemi për të kthyer në planetin tonë praktikisht janë zero.»

«Por nuk mund të dërgojnë dikë që të ju marrë? Edhe Zaneki ka një anije si e juaja apo gaboj?»

«Për fat të keq motorët e anijes së tij janë shumë më pak të fuqishëm se të anijes sonë. Prandaj dhe iu desh në fakt që të nisej menjëherë pas kalimit të Kodonit. Nëse nuk do të nisej në atë moment, nuk do të ishte më në gjendje të kapte Nibirun që po largohej me shpejtësi. Në mundësi të që ndronim këtë shumë më shumë pikërisht në sajë të motorëve tanë eksperimentalë. Për fat të keq, Theosi ishte i vetmi nga flota jonë që kishte motorë të atij lloji. Prodhimi dhe montimi i dy motorëve të rinj mund të kërkonte shumë kohë. Shumë shumë nga koha të jonë.»

«Do të thuash se mund të qëndroni këtu deri në kalimin e ardhshëm të Nibirut?»

«Ja ku të shtë» u shpreh Elisa ndërkohë që kthehej me shpejtësi në drejtim të tyre.

«Për fat të keq, po Xhek» tha Azakisi nën zë, ndërkohë që ngrihej për të marrë kokoren H^{COM} që po ia jepte arkeologia.

«Faleminderit Elisa» foli alieni dhe e vuri në kokë. «Të shohim nëse funksionon.»

«Me të drejtë e provuam edhe ne por nuk arritëm të flisim me ndokënd.»

«Janë punët e mikut tim» komentoi Azakisi duke parë në drejtim të Petrit. «do gjë që bëni ai, asnjëherë nuk punon.»

«Simpatik si gjithmonë» iu përgjigj Petri me një pamje serioze. «Do ta kujtoj kur të më kërkosh të sistemoj banjë në tënde.»

«Tamam» tha Elisa duke vënë buzë në gaz. «E kujtoj mirë se si funksionojnë banjat tuaja. Një eksperiencë me të vërtetë e paharrueshme.»

Të katër së bashku shpërryhen duke qeshur me zë të lartë, ku pas saj, Petri i mori kokoren Azakisit nga duart dhe tha «Prit, ore mosmirënjohës. Më parë duhet të ndryshoj modalitetin. Sistemi ishte programuar për të na telefonuar neve tek Theosi i shkretë dhe nuk besoj se mund të përgjigjet dikush atje.»

Alieni u mor për pak kohë me komandat e H^{COM}-it portabël pastaj, kur u naq me funksionimin e tij, ia kaloi prapë shokut duke i thënë «Provoje tani. Të shpresojmë se nuk më ka tradhtuar kujtesa dhe të arrij ta konfiguruj për të lidhur me personin që duhet.»

Azakisi nuk pati fare dyshime për kujtesën e mikut dhe vuri kokoren në kokë. Shtypi butonin e ndezjes dhe priti gjithë durim. Kaloi thuajse një minutë para se pamja tredimensionale e fytyrës kockore të shefit të tij I Moshuari të projektohej direkt në retinë e syve të tij paksa lodhur.

«Azakis, «shtë kënaqësi të të shohë» i foli interlokutori tullac duke ngritur krahun e djathtë të hollë në shenjë për shprehje. «Po nga po më merr? Figura jote po më shfaqet shumë e pazakontë dhe e shtrembëruar.»

«Shtë një histori e gjatë» iu përgjigj alieni. «Ajo që po përdo të pajisje e rastit për komunikimet të largësi të madhe.»

«Pra ti nuk qenke anijen tënde? Mos më thuaj që nuk jeni nisur akoma. A e di apo jo, se kufiri kohor për të na arritur «shtë tashmë drejt fundit?»

«Pikërisht për këtë doja të ju flisja.» Bëri një pauzë të shkurtër për të gjetur fjalët të përshatshme pastaj vazhdoi duke thënë «Ndodhi diçka e papritur... Anija jonë nuk «shtë më.»

«Si nuk «shtë më? «farë do të thuash?»

«U hodh erë. U aktivizua sistemi i vetëshkatërrimit dhe arritëm në kohë që të shpëtonim kokën para se të përfundonte copa copa.»

«Por atë procedurë mund ta aktivizojë vetëm ti me sistemin tënd të kontrollit në largësi. Si ka mundësi të ndodhë një gjë e tillë?» pyeti i Moshuari i shtangur.

«Le të themi se ndodhën disa gjëra njëra pas tjetrës, ku një moment duhet të më ketë rënë pulti i kontrollit të largësi.»

«Dhe dikush tjetër e ka gjetur dhe e ka aktivizuar në vendin tënd?»

«Nuk kemi mundur akoma të zbulojmë se «farë ka ndodhur të vërtetë por kjo «shtë konkretisht e mundur.»

«Po tani? «farë mendoni të bëni për të kthyer për?»

«Pikërisht për këtë arsye jemi lidhur me ju. Do të kishim nevojë për një zgjidhje të mirë dhe të shpejtë lidhur me këtë problem të vogël.»

«Të vogël?» ia ktheu i Moshuari duke kërcyer në këmbë me një zhdërvjellësi që të habiste. «A e kupton se «farë po thua? Dritarja kohore «shtë gati

nã« kufirin maksimal. Duhej tã« ishit nisur tashmã« dhe ti mã« thua se Theosi nuk ã«shtã« mã« dhe se praktikisht keni ngelur tã« bllokuar nã« tokã«. ã#farã« duhet tã« bã«jmã« ne tani?ã»

ã«Bah, e nga ta di. Ju jeni tã« Moshuarit. Kemi besim se, me pã«rvojã«n dhe menã«surinã« tuaj tã« jashtã«zakonshme, mund tã« na ndihmoni qã« tã« dalim nga kjo situatã« e pakã«ndshme.ã»

Bashkã«biseduesi vajti tã« ulej duke u lã«shuar rã«ndã« rã«ndã« mbi kolltukun e tij tã« butã« ngjyrã« gri, mbã«shteti bã«rrylat nã« tavolinã«n qã« kishte pã«rpara, dhe vuri duart nã« mes tã« flokã«ve tã« bardhã« dhe tã« gjatã« duke qã«ndruar nã« heshtje absolute. Ndenji palã«vizur pã«r disa sekonda pastaj ngriti pã«rsã«ri vã«shtrimin dhe tha ã«Do tã« kã«rkoj mbledhjen sa mã« shpejt tã« Kã«shillit dhe do tã« vã« nã« punã« tã« gjithã« Ekspertã«t tanã« mã« tã« mirã«. Shpresoj qã« tã« mund tã« ju jap shpejt lajme tã« miraã» dhe mbylli bisedã«n.

Pasadena, Kaliforni ### Budallai

«Kjo është gjithëkështu» u shpreh tipi i shëndoshë, vërtet obez, ndërkohë që këqyrte pajisjen e shënditshme që mbante në dorë i riu budalla. «Mos më thuaj se na ke bërë të presim shumë se një muaj për të parë këtë gjë në një ndriçon.»

«Mund të jesh i siguroj se po punon» iu përgjigj djali shumë i frikësuar. «Me të vërtetë, besoj se ka bërë atë për të shfaqur të shtë projektuar.»

«Po, por a do na thuash se shfaqet?» i bërtiti tipi i gjatë dhe i hollë ndërkohë që hidhej në këmbë. «Tani po e humbas vërtetë durimin.»

Në bodrumin plot me aparatura, ekranë dhe kompjutera të të gjitha llojeve, ndriçuar nga një dritë led e zbehtë që përhapte duke u pasqyruar në faqet e ngjyra e hequr e djalit ngjante akoma më e zbehtë nga shënishte në të vërtetë.

«Tani nëse nuk na thua se për shfaqur shërbën vërtetë ajo gjëja, të betohem se do të të bëjë ta gjithë sh të tërë» tha trashaluçi duke e kapur budallain nga qafa.

«Po jua thashë» pohoi prapë djali gjithnjë e më i frikësuar. «Shtë një sistem për të aktivizuar në largësi një proshedurë.»

«Po shë proshedure? Për shë bërë het fjalë?» vazhdoi tipi i shëndoshë, ndërkohë që shkundte djalin sikur po tundte një Margarita.

«Nuk jam i sigurt» u përpog të përgjigjej djali i ri. «Por besoj se kemi aktivizuar diçka shumë të vështantë dhe të rrezikshme duke parë sistemet e mbrojtjes që më shumë desh të lidhja.»

«Sqaroje më mirë» foli trashaluçi duke mos reshtur së shkunduri djalin.

«Do të ta tregoj nëse më lëshon.»

«Në rregull. Po shiko që të jesh sa më bindës se përëndryshe copa jote më e madhe e gjendur prej teje, do mund të shihet vetëm me mikroskop.»

Djali rregulloi bluzën, sistemeti flokë të gjatë që nuk e shihnin shampon prej shumë kohë dhe lëshoi një drejtim të një tavoline pune ku gjendeshin dy tastiera dhe një seri kompjuterash gjysëm të shmontuar. Shtypi shpejt disa komanda të pakuptueshme dhe pas disa minutash, mbi një ekran gjigand që varej nga tavani, u shfaq një pamje tredimensionale e objektit të shënditshëm që rrotullohej ngadalë rreth vetes.

«Kjo është telekomanda jonë misterioze.»

«Ah, tani qenka bërë telekomandë?»

«Bah, duke parë funksionin e saj besoj se mund ta quajmë këtë shtu pa merak.»

«Vazhdo» foli tipi i hollë ndërkohë që sistemohej mbi një karrige të shkatërruar në mënyrë që të mund të këqyrte më mirë ekranin e madh.

«Kështu që, problemi kryesor është që ta riaktivizojmë. Më shumë desh të lodhesha ca pasi, me shumë gjasa, nuk ishte vetëm i fikur por i zoti donte që askush mos ta ndizte më kurë.»

«A e pe se nuk i janë shkarkuar bateritë, ti ore që nuk je gjatë tjetër veçse një idiot i shëmtuar» foli tipi trupmadh, duke iu drejtuar shokut të vetë.

«Jo, nuk ka fare bateri aty brenda» vazhdoi të thoshte budallai. «Besoj se punon në saj të një burimi energjie të jashtme, një tip fluksi elektromagnetik që arrin të kapë dhe transformojë në fuqi pastër.»

«Interesante» komentoi ai i hollë. «Por cila është rrezja e saj e veprimit?»

«Teorikisht, edhe disa qindra mijëra kilometra.»

«E marrtë drejtë» shfry trashaluci ndërkohë që merrte dorë objektin e Ëuditshëm. «Do të më thuash se kjo gjëja do ishte gjendje të transmetonte një sinjal që të deri në hënë?»

«Besoj vërtet se po dhe ndoshta e ka bërë tashmë.»

«Dhe Ëfarë të ketë transmetuar?»

«Këtu vjen pjesa interesante» vazhdoi djali ndërkohë që shfaqte një pamje tjetër rreze mbi ekranin e madh. «Këtu janë simbolet që, pasi u riaktivizuan, u shfaqën në pjesën e ballore.»

«Duket si një lloj gjuhe e lashtë» komentoi ai i holli. «Më duket se diku e kam parë.»

«Në fakt, është kuneiforme. E për dornin Sumerë të disa mijëra vite përpara Krishtit.»

«Dhe Ëfarë bëjnë mbi një instrument kaq të përparuar në aspektin teknologjik?»

«Kjo është gjuha e vizitorëve tanë alienë.»

«Do të thuash se ata gjigandë të që na kapën flasin gjuhë kuneiforme?» pyeti tipi trupmadh po aq i habitur.

«Bah» u përpoq të sqaronte djaloshi «nuk është puna se gjuha kuneiforme flitet. Është një lloj shkrimi. Sidoqoftë besoj se gjuha e tyre është tamam kjo.»

«Dhe ti arrite ta deshifrosh?»

«Në realitet, për të siguruar ekzekutimin e komandës, më shumë u fusja një tip passwordi. Pratikisht, simbolet e shfaqura në sekuencën e duhur janë modalitetin operativ.»

«Për me pak fjalë, si ai sistemi që përdoret tani për të zhbllokuar celularin?»

«Po, pak a shumë» tha budallai duke vënë buzë në gaz, i lumtur që ata të dy më në fund e kishin kuptuar atë që po thoshte.

«Ke bërë vërtet një punë të shkëlqyer» tha trashaluci i kënaqur.

«Po, por nuk e kemi kuptuar akoma funksionin e saj të vërtetë» ia ktheu tipi i hollë duke e kundërshtuar.

«E ndjej se po guxoj një hipotezë për të cilën besoj se mund të jetë një mjaft realiste» foli atëherë djali, me një fije zëri.

«Bah, Ëfarë pret? Fol» ia ktheu trashaluci duke iu afruar vetëm pak centimetra nga hunda.

«Besoj se është sistemi për të aktivizuar proëdura e vetëshkatërrimit të një anije kozmike përveç sa e sa funksioneve të tjera.»

Të dy shokët u panë për një Ëstast shastisur pastaj, ai më i shëndoshi, sikur të kishte bërë dikush dhuratën më të bukur në botë, tha «Të lutem, më thuaj nëse i kemi hedhur në erë.»

«Me shumë gjasa alienët do kenë patur të gjithë kohën e nevojshme për të shpërndarë kokën por mjeti i tyre mund të ketë patur vërtet një fund të hidhur.»

«Biri im, je gjeni» thirri tipi trupmadh. Pastaj, nxori nga xhepi një flesh USB dhe shtoi «Vendosi këtu brenda të gjitha të dhënat që ke për të gjënë dhe pastaj fshiji të gjitha. Nëse zbulojmë se ke ruajtur për vete edhe një byte të vetëm...»

«E di, e di. Do më bëni copa copa.»

«Të lumtë. Isha i sigurt se je një tip i zgjuar.»

Proëdura e kopjimit zgjati vetëm pak sekonda. Budallai, pasi kishte hequr fleshin nga kompjuteri i vet, ia dha tipit trupmadh i cili ia mori shpejt nga duart. Pastaj, me të marrë edhe objektin e Ëuditshëm dhe me të futurë dy në xhepin e djathtë të pantallonave, i tha shokut të vetë «Ikim plako, ndoshta nëndrrat tona po bëjnë realitet.»

Kishin arritur pothuajse te pragu kur djaloshi foli «Ej, nuk keni harruar diçka?»
«Ku e ke fjalën?» pyeti tipi i gjatë dhe i hollë.
«Pjesën tjetër të parave që më takojnë.»
«Parave?» ia ktheu trashaliqu. «Falendero zotin që nuk të përdrrohëm qafën»
dhe përplasi portën pas vetes.

Yjësia e Arushës ### Planeti Kerion

Afro gjashtë qind e pesë vite nga toka, gjigandi i kuq i quajtur Aldebaran ndriqonte zbehtë një planet të zhveshur i njohur me emrin Kerion. Sipërfaqja e tij, sot e karakterizuar vetëm nga shkretëtira të zhveshura, fusha dhe peisazhe shkëmbore, gryka të thella dhe rrafshnalta të buta, nuk ka qenë gjithmonë kështu. Planeti filloi rënien e tij ngadalë afro dhjetë mijë vite para se, për arsye ende të panjohura, lëngu metalik nga i cili përbehej bërthama nisi lehtë por në mënyrë të pakthyeshme të ngadalë sonte rrotullimin e vet, duke shkaktuar reduktimin progresiv relativ të fushës së tij magnetike.

Sot atmosfera e Kerionit, që njihet herë e njëkohë përbehej kryesisht nga azoti dhe metani afro njëzet qind të saj, realisht nuk ekziston më. Rrezet e dëmshme që vinin nga ylli i tij, në fakt jo mbrojtura më nga fusha e fuqishme magnetike planetare, e kanë prishur atë deri sa e kanë reduktuar atmosferën fillestare me afro 0,1 për qind. Dete plot me ujë hidrokarburesh zinin gati gjysmën e planetit. Liqene plot me metan dhe shtresa panumërtë prej akulli piklonin mbi sipërfaqet e tokave dhe jeta përparonte me gjallëri. Por me sa dukej, një katastrofë ishte paracaktuar për fatin e Kerionit. Banorët e tij, me mijëra vite, kishin provuar kërkimin një zgjidhje për të rigjallëruar bërthamën por pa arritur tërësisht dilnin mbanë. Që nga fillimet e ngadalësimit, kishin provuar madje edhe ndërmerrenin udhëtime shumë të gjata dhe rrezikshme ndërrejësore në kërkim të një planeti ngjashëm me të tyrin ku edhe mund të zhvendoseshin por asnjë prej këtyre misionëve nuk kishte patur sukses.

Duke ardhur në fund të burimeve të tyre jetike, praktikisht i ishin dorëzuar zhdukjes së pashmangshme kur, një nga mendjet më brilante të planetit propozoi atë që shumica e popullsisë së planetit e quajti si mendim absolut: të shliroheshin nga gjithëëska nga e cila do mundnin të vdisnin. Keriani filloi një sërë eksperimentesh që, në harkun e disa dhjetra viteve, do të shonin në heqjen e trupave materiale atij që ne do mund ta përkufizonim si shpirti, duke e shliruar kë shtu nga lidhja që deri më atëherë besohej se ishte e pashkëputshme me trupin fizik. Esenca e disa vullnetarëve u nda nga materia e gjallë dhe u implantua strukturat e reja tërësisht mekanike. Ajo që lindi që një specie e re, bazuar nërësisht në trupat kibernetikë por e pajisur me inteligjencën e vet dhe asaj esence kozmike e quajtur shpirti, ose më thjesht, jeta.

Shkëputja e shpirtave të gjithë banorëve përfundoi në pak vite por, duke marrë parasysh sasinë e paktë të materialeve të përshatshme për realizimin e trupave të rinj kibernetikë, zhvendosja po kryhej shumë ngadalë. Atëherë u vendos, që të bëhej ruajtja e esencave në mbështjellëse të posaçme në formë ovoidale, në mënyrë që të mbroheshin nga shkatërrimi deri sa të realizohej ekzoskeleti i tyre i ri.

Të parat qenie të reja krijuara, tashmë realisht të pavdekshme, filluan atëherë një epope të re eksplorimesh të kozmosit në kërkim, kë të herë, të planeteve që mund të jepnin atyre lëndë të para të nevojshme për përfundimin e projektit. U identifikuan dhjetë, madje një largësi disa qindra vite dritë nga planeti i tyre mëmë, në të cilat u ndërtuan laboratorët e vërtetë dhe të duhur ku burimet e planeteve u hoqën dhe u shfrytëzuan në vend për realizimin e trupave të rinj. Shumë e rëndësishme ishte prania e elio-3 i cili, për mënyrë një sistemi kompleks të bashkimit nuklear, do të garantonte strukturën së shpejti të keriani të ri një burim energjie praktikisht të pashtershëm. Për të arritur të gjithë ata planete aq largë, u krijuan portale të vërtetë dhe të duhur ndërrejësore, në përmetjet të cilëve kontenitorët me shpirtat e banorëve dhe pajisjet e nevojshme u transferuan në laboratorët e montimit. Realizimi i shpejtë

trupi t'atë vetëm, implantimi i shpirtit dhe aktivizimi i tij i plotë kërkonte të bëhej herë në herë prokurorë shumë të gjatë por, për ta, koha nuk përbrante më problem.

«Kemi marrë një mesazh të pazakontë nga impianti i njoftoi keriani që merrej me transmetimet.

«Farë mesazhi është?» ia ktheu eprori i tij, që për gjigjeje në emër të Shefit RTTY, forma fizike e cilit të kujtonte shumë një specie araknide me putra shumë të gjata dhe trup të stërmadh.

«Uditërisht u ndërprenë para se të përfundonte. Kjo është ajo që na ka ardhur» dhe transmetoi më një nën-dritë një copë të komunikimit.

Laboratori është sulmuar. Dërgojmë mbrapsht...

«Dërgojmë farë? Sulmuar nga kush?»

«Nuk kishte gjë tjetër. Që prej atij momenti, komunikimet me u ndërprenë.»

«Të përpiqemi që të rivendosim kontaktin sa më shpejt dhe të kuptojmë farë ka ndodhur» urdhëroi RTTY. «Gjenden më shumë se dhjetë miliona shpirtra në atë laborator në pritje për të zhvendosur.»

«E di mirë» i tha punonjësi i transmetimeve. «Por, për momentin, gjëja e vetme që po marrë është sinjali i kontenitorit (l) që po rshkon tunelin e ndërkomunikimit.»

«Ndoshta është ajo gjëja që po na dërgojnë mbrapsht.»

«Do ta zbulojmë shpejt. Do të jetë këtu brenda treqind e njëzet cense.»

Tell-el-Mukayyar ### Energjia e piramidave

«Ja pra, po zbresin» foli Petri duke treguar tre anijet që me shpejtë si po i afroreshin kampit që gërmimeve.

«Dispozicioni standart» u urdhëroi Azakisi dy pilotëve të mjeteve të komunikuesi i tij portabël.

Të dy alienët, bashkë me Xhekun dhe Elisën, që ndruan në heshtje duke soditur anijet ndërkohë që përfundonin manovrat e tyre të shpejta dhe të sakta në zbritje.

«Do të duhet të aktivizojmë një fushë force në kupolën për të rikrijuar një atmosferë më të përshtatshme për sistemin tonë të frymëmarrjes» sugjeroi Petri.

«Jam dakord» ia ktheu Azakisi. «Jam marrëzitur sa saka me këto pajisje të mallkuara» dhe tregoi dy tubat e hollë të frymëmarrjes që i mbante të futur në vrimat e hundës.

«Këtu ka shumë oksigjen për ne. Ndoshta do ishte më mirë që ta organizonim bazën tonë të emergjencës lart në mal.»

«Jo jo. Të paktën jo për momentin. Fusha e forcës do të jetë më se e mjaftueshme në pritje për të organizuar pak më mirë.»

«Në rregull, në rregull, ti je shefi» foli Petri, duke e theksuar fjalën me një lloj përshëndetje ushtarake që e kishte parë të bënë ushtarët të Tokës.

«Anija dy. Aktivizoni kupolën kufizuese» tha për Azakisi tek komunikuesi.

Duke u nisur nga maja e anijes qendrore, tradhtuar vetëm nga një dridhje e lehtë e ajrit, një tip velloje gati e padukshme u përhap me shpejtësi në një rreze afro një qind metra, duke arritur të formonte një kapuësh në formë gjysëmshfere që, nga pika më e lartë e piramidës virtuale të anijes dy, u përhap në mënyrë uniforme deri sa u zhyt në terrenin gjithë rreth të shkretëtirës.

«Më duket një punë e shkëlqyer» u shpreh Petri i kënaqur.

«Përse janë vendosur këtu?» pyeti Elisa gjithë kureshtje.

«Këtu si?» ia ktheu Azakisi. «Afar do të thuash me të?»

«Anijet. Piramidat që kanë formuar janë thujse një vijë të drejtë dhe të vendosura me fytyrë nga jugu. Dy në pjesën më të jashtme me sa duket janë drejtuar ndërsa ajo që gjendet në qendrë duket pak e dalë nga aksi.»

«Ke një shpirt vëzhgimi fantastik» komentoj Azakisi.

«Fakti është se më kujtojnë shumë ditë të tjerë.»

«Afar saktësisht?» pyeti atëherë koloneli që papritmas ishte interesuar ndaj diskutimit.

«A ke qenë ndonjëherë në Egjipt?»

«Shumë kohë më parë.»

«Dhe e ke vizituar pllajën e Gizës?»

«Sigurisht që po» iu përgjigj Xheku. Pastaj, duke i rënë ballit me përllëmbë të thirri «Po natyrisht. Janë vendosur tamam si tre piramidat më të mëdha.»

«Keopi, Shefreni dhe Mišerino» saktësoi profesresha.

«Vërtet që nuk po marr se kështu apo thoni» foli Azakisi me dyshim.

«Pritë» foli atëherë Elisa. «Po ta tregoj» dhe u drejtua me hapa të shpejtë drejt tendës së laboratorit. Pa kaluar as një minutë doli andej me një libër të trashë shumë të konsumuar nga përdorimi i tepërt. Ndërkohë që u afrohej tre tjerëve, shfletonte faqet me shpejtësi. «Ja këtu. Shiko» dhe ia dha alienit.

«Interesante... Afar janë?»

«Më» lë»r ta shohë» tha ndë»rkohë» Petri, duke ia marrë» librin e madh shokut nga duart. «Ah po. I kam parë» kë»to lloj ndë»rtimesh. Janë» të» ngjashme me atë» atyë» dhe tregoi Ziqquratin mbrapa kampionit. «Por duhet të» jenë» ndë»rtuar nga një» popull tjetë»r dhe në» kohë» të» ndryshme.»

«Të» lumtë» Petri. Ke shumë» të» drejtë». Studiuesit tanë» që» nga dita e e zbulimit të» tyre, kanë» shtrydhur trurin për» të» kuptuar arsyen se pse u ndë»rtuan dhe pse janë» vendosur në» atë» më»nyrë».»

«Po ã»shtë» shumë» e thjeshtë»» tha Petri duke nxjerrë» në» pah një» buzë»qeshje plot gë»zim. «I sheh ato yjet aty lart?» dhe tregoi një» yjë»si në» mes të» tjerave, që» vendin ia kishte lënë» diellit tashmë» të» përë»nduar.

«Po, sigurisht. Ne e quajmë» yjë»sia e Orionit. E ka marrë» emrin nga gjysë»m përë»ndia greke Orionit» tha Elisa. Pastaj, ndë»rkohë» që» me gishtin tregues vizatonte profilin në» ajrin e kthjellë»t të» shkretë»tirë»s, shtoi «Në»se yjet e saj bashkohen me një» vijë» virtuale, atë»herë» formohen koka, supet, beli dhe kë»mbë»t e një» njeriu. Sipas mitologjisë» greke, Orionit ishte një» gjigand i lindur me aftë»si mbinjerë»zore, një» gjuetar i fuqishëm» që» vriste gjahun me një» vare bronxi të» pathyeshme. Kur heroi grek vdiq, ai u vu midis yjeve në» përë»rjetë»si.»

«Gjithmonë» shumë» mbresë»lënë»se historitë» tuaja» komentoi Petri i mahnitur. «Nga ajo që» na kanë» më»suar të» Moshuarit, të» gjitha ndë»rtimet e kë»tij lloji, dhe të» tilla ka shumë» të» shpë»rndara në» të» gjithë» tokë»n, të» gjitha pra na referohen neve.»

«Ju alienë»ve?»

«Ne ã»Zotaveã», të» zbritur nga qielli për» të» nisur racë»n njerë»zore» saktë»soi Petri.

«Dhe të» dukej se edhe kë»tu nuk qe dora juaj» shfryu Xheku. «Duket se gjithë»saka që» kemi bërë» deri më» sot ã»shtë» ekskluzivisht për» shkakun tuaj.»

«Bah, ta mendosh mirë» fare» shtoi Elisa «duhet të» them se nuk mund të» vë»më» të» gjitha fajet.»

«Doja vetë»m të» thoja» shtoi Petri me qetë»si «se anijet tona janë» pozicionuar thjesht si tre yjet e ã»mesitã» Orionit tuaj.»

«Kë»shtu që» e një»jta gjë» do të» vlente edhe për» piramidat në» Egjipt?» pyeti Xheku i habitur.

«Do thoja vë»rtet se po.»

«Atë»herë» ishin të» vë»rteta supozimet e shkencë»tarë»ve tanë»» tha profesoresha gati në»n zë». Pastaj mori mjekrë»n mes dy gishtave të» më»dhenj të» dorë»s dhe shtoi «Por, akoma nuk e kam kuptuar arsyen e vë»rtetë» të» kë»saj vendosje.»

«E thjeshtë» fare, e dashurë» foli Petri. «Energjia.»

«Kë»të» duhet të» ma sqarosh mirë»» ia ktheu profesoresha ndë»rkohë» që» po drejtonte kurrizin dhe kryqë»zonte krahë»t.

«Nuk ã»shtë» se edhe ne dimë» shumë» për» kë»të»» nxitoi të» sqaronte Petri. «Por duket se, një» objekt i bërë» në» formë» piramide ã»shtë» në» gjendje të» gjenerojë» një» lloj energjie pozitive të» dobishme për» të» gjitha qeniet e gjalla që» i ndodhen afë»r. Me sa duket, sa më» i madh objekti aq më» e madhe ã»shtë» energjia që» gjeneron. Pastaj në»se ã»shtë» në» kontakt me një» trup qiellor ose më» mirë», me disa prej tyre, gjithë»saka amplifikohet në» më»nyrë» eksponenciale.»

«Por për» ã»farë» lloj energjie jemi duke folur?» pyeti ndë»rkohë» arkeologia.

«Sië»s po të» thoja, nuk ã»shtë» e qartë» as për» ne. Shumë» nga Ekspertë»t tanë» janë» duke u marrë» me studimin e saj por akoma nuk kemi të» dhënë»na të» sigurta.»

«Më» në» fund ja edhe dië»saka që» nuk e dini as ju» foli atë»herë» Xheku i kë»naqur. «Ë»shtë» thuajse një» mrekulli.»

«Janë shumë gjëra që në nuk i dimë, miku im. Në shkallë globale, në jemi pak më të zhvilluar se ju. Në univers gjenden kaq shumë mistere. Nuk e ke asnjë aspekt në mend se në i njohim të gjitha?»

«Po të rrëfej se, për momentin, e besova vërtet.»

«Ka koncepte që nuk do të mund të kuptojmë dot kurrë. Duhet ta pranojmë këtë.»

«Por në jemi qenie inteligjente, gjithë fantazi, gjithë kureshtje. Afar do na pengonte që të kuptonim?»

Në atë moment që Azakisi ai që ndërhyri në diskutim duke thënë «A shtë vetëm problem i niveleve të perceptimit.»

«Këtë nuk e kam kuptuar tamam» u shpreh Elisa me mëdyshje.

«Për sa kohë që të mund të mendosh që mendjet tona janë kushedi se sa të zhvilluara, ka disa elemente aq larg nga strukturat tona të mendimit sa që në as arrijmë dot të supozojmë, të paktën me njohuritë tona aktuale.»

«Më vjen keq por nuk po të ndjek dot.»

«Marrim si shembull një qelizë të mëllësisë të nde» vazhdoi Azakisi me durim. «Imagjinoje atë nga këndvështrimi i arsytimit mbi gjendjen e saj, mbi punën, mbi qelizat që gjenden afër saj. Kushedi sa herë do të jetë për një kuptim të sëfarë ka për të treguar atij realiteti ku jeton. A ka grupe të tjera qelizash? A do të jenë si mua? Ndoshta do të ketë provuar së supozuari edhe mbi praninë e një Zoti. Gjithshtu do të ketë tentuar të hyjë në kontakt me të duke ndjekur kushedi se sëfarë rritesh komplekse, duke u lutur për ndërhyrjen e tij në zgjidhjen e problemeve të tyre për ditshme. Po kush është Zoti i saj? Të mthi? Zemra? Ti? Afar perceptimi mund të ketë një qelizë e mëllësisë sate, për ty, për Zotin e saj? Si mund të hyjë ndonjëherë në kontakt direkt me ty? Dhe nëse nuk të percepton dot ty, a do mund të më perceptojë ndonjëherë mua? Dhe detin, qiellin, diellin, galaktikën... Këtë desha të them për nivelet e ndryshme të perceptimit.»

«Dreq» u shpreh Elisa sikur sapo kishte dalë nga një gjendje hipnoze. «Nuk e kisha menduar ndonjëherë këtë... Kështu pra, në nuk mund të arrijmë dot kurrë të hyjmë në kontakt me entitetet e niveleve të larta dhe as ta imagjinojmë se sëfarë mund të gjendet jashtë përmasave ku ne jetojmë.»

«Nuk është e thënë. Duket sikur dikush, falë edhe energjisë së veçantë të shlyer nga piramidat për të cilat po flisnim më parë, mund të ishte një gjendje të kapërcente një apo më shumë nivele. Për fat të keq edhe njohuritë tona në këtë fushë kaq të veçantë, janë akoma shumë të kufizuara.»

«E mrekullueshme» për shprehje të kritike profesoresha krejt e mahnitur. «Pra edhe ju jeni në kërkim të Zotit tuaj.»

«Në fakt, kjo është një temë diskutimi mbi të cilën jemi duke studiuar që prej shumë kohë.»

«Nëse edhe ju nuk ia keni dalë mbanë këtë saj pune, as mos ta mendojmë që edhe në mund të kemi shpresa.»

«Shpesh intuitat më të rëndësishme fshihen ashtu vetvetiu» konkludoi Azakisi. «Racat tona janë shumë të ngjashme dhe jam i sigurt se si në edhe ju, do mund të kemi njëjtat mundësi për të zbuluar funksionimin e këtyre mekanizmi misterioz, për më të cilin mund të vihem në kontakt me disa entitete më lart.»

Elisa kryqëzoi duart pas shpine dhe nisi të vinte vëndallë. U mendua për disa sekonda pastaj shtoi «Por, në fakt, nëse qeliza për të cilën folëm më parë nuk do ta bënte mirë punën e vet, për mua do të kishte probleme dhe do të isha e vetëdijshme për këtë. Fundja edhe kjo është një formë kontakti, apo nuk është kështu?»

«Ke të drejtë». Ne gjithë gjendemi këtu për një qëllim të qartë dhe duhet të kërkohet thjesht të bëjmë sa më mirë punën tonë. Prandaj për këtë arsye në Nibiru, që kur vijmë në jetë, Trainuesit tanë përpiqen të identifikojnë se cila është veçësoria jonë kryesore. Secili prej nesh e ka një të tillë, ashtu siç mendoj që e keni edhe ju të sotëm. Problemi më i madh është që të zbulohet dhe të ngremë në maksimum. Trainuesit, përveçse na japin gjitha njohuritë bazë, merren fiks edhe me këtë. Janë ata që, pasi i kanë analizuar me kujdes karakteristikat tona, na orientojnë drejt grupit të afrohet shumë dhuntive tona personale si ai i Artistave, i Artizanëve, i Ekspertëve dhe të shtu me radhë. Ne nuk duhet të bëjmë gjë tjetër veçse të japim gjithmonë maksimumin në aktivitetin ku ne shkëlqejmë dhe të përfundojmë rrugën që është menduar për ne.»

«Mirë djema» ndërhyri në atë moment koloneli. «Si thoni sikur të lëmë fare këtë diskutime filozofike dhe të përkushtohemi seriozisht zgjidhjes së problemit që kemi tani?»

«Po tamam» shtoi Petri. «Në fakt, ndërkohë që ju mëndjet e mëdha përpoqet mbi misteret e universit, unë bëra shkarkimin e të dhënave nga regjistruesi jot personal.»

«Po për çfarë je duke folur?» e pyeti Azakisi me mendësje.

«Me të drejtë, nuk më kujtohej sa mua» vazhdoi Eksperti. «Por, para nisjes, mora masat për të aktivizuar një sistem të regjistrimit personal që do të memorizonte të gjitha veprimet e çdo komponenti të ekuipazhit.»

«Po, po, tani më kujtohet. Po flet për këtë gjë që më ke vënë këtu mbrapa, apo jo?» ia ktheu komandanti, ndërkohë që duke përthyer trupin, përpiqej të tregonte një katror të vogël të zi fiksuar mbi rripin e tij të mesit në ngjyrë gri të sëltë.

«Tamam ashtu, plako. Dhe ta imagjinosh se sa mirë ka funksionuar. Ia dola të zbuloj fundin që pati sistemi yt i kontrollit të largësi.»

«Ah po? Dhe çfarë fund do të ketë patur vallë?»

«Nuk do ta imagjinoje dot kurrë.»

Pasadena, Kaliforni â## Lajmi

Â«Po tani si do tâ##ia bÃ«jmÃ« me kÃ«tÃ« xhinglÃ«n?Â» pyeti tipi i gjatÃ« dhe i hollÃ« ndÃ«rkohÃ« qÃ« hipte nga ana e shoferit, brenda njÃ« makine Chevrolet Corvette nÃ« ngjyrÃ« tÃ« kuqe si zjarri.

Â«E ke fjalÃ«n pÃ«r makinÃ«n apo pÃ«r pajisjen aliene?Â» e pyeti shoku i tij trupmadh ndÃ«rkohÃ« qÃ«, me shumÃ« zor, po pÃ«rpiqej edhe ai tÃ« hipte brenda makinÃ«s sÃ« shpejtÃ« sportive.

Â«E kisha fjalÃ«n pÃ«r pultin e kontrollit, edhe pse nuk e kuptoj akoma vendimin tÃ«nd pÃ«r tÃ« blerÃ« njÃ« automjet si ky, duke parÃ« se nuk ia del dot as tÃ« futesh brenda.Â»

Â«MÃ« duket se edhe ti ke ndonjÃ« vÃ«shtirÃ«si, i dashur pishtari im ndriÃ«sues.Â»

Â«PikÃ«risht. Nuk mundeshim dot tÃ« merrnim diÃ«ska pak mÃ« komode pÃ«r ne tÃ« dy? Â»

Â«Kur ta shkelÃ«sh kÃ«mbÃ«n nÃ« pedalin e gazit tÃ« kÃ«saj bishÃ«s, do ta kesh menjÃ«herÃ« tÃ« qartÃ« pÃ«rsenÃ«Â» dhe pasi e mbylli me shumÃ« forcÃ« derÃ«n, shtoi Â«Ec tani, ikim.Â»

Â«TÃ« ikim ku?Â»

Â«TÃ« kthehem tek baza. Dua tÃ« analizoj me qetÃ«si tÃ« dhÃ«nat qÃ« na dha miku ynÃ« budallai dhe tÃ« zbulojmÃ« tÃ« gjitha sekretet e kÃ«tij aparati alien.Â»

Â«Tani mos do mÃ« thuash se di mÃ« shumÃ« se ai. Ai mâ##u duk shumÃ« i pÃ«rgatitur.Â»

Â«Duhet tÃ« them se djaloshi ka bÃ«tÃ« njÃ« punÃ« tÃ« shkÃ«lqyer por edhe unÃ« kam bÃ«rÃ« kÃ«rkimet e mia.Â»

Â«PÃ«r Ã«farÃ« je duke folur?Â» pyeti ai i holli me mÃ«dysheje.

Â«Ã«a mendon se kam bÃ«rÃ« gjithÃ« kÃ«to netÃ« muajin e fundit, ndÃ«rkohÃ« qÃ« ti gÃ«rrhisje si njÃ« ari nÃ« gjumÃ« letargjik?Â»

Â«Shihje sajte pornografikÃ«?Â»

Â«Po ku tÃ« gjeta unÃ« ty? KohÃ«t e fundit ia bÃ«j shpesh pyetje vetes, e di apo jo?Â»

Â«Ã«shtÃ« fati qÃ« na bashkoiÂ» ia ktheu ai i holli ndÃ«rkohÃ« qÃ« shkelte deri nÃ« fund pedalin e gazit dhe shkundej akoma mÃ« shumÃ«, dhe Corvetta fluturonte duke lÃ«nÃ« dy vija gome tÃ« zeza mbi asfalt.

Â«Ej, ec ngadalÃ«Â» iu vÃ«rvit trashaluqi ndÃ«rkohÃ« qÃ« tundej mbi sediljen si pasojÃ« e shpejtÃ«sisÃ« sÃ« papritur. Â«Nuk dua aspak qÃ« ta prishÃ«sh shpejt. Kam paguar vetÃ«m dy kÃ«stet e para.Â»

Â«UauuÂ» tha ai i holli. Â«EcÃ«n si raketÃ«. Ã«shtÃ« tamam bishÃ« kjo, me vlerÃ« tÃ« Ã«smuar.Â»

Â«E dija qÃ« do tÃ« tÃ« pÃ«lqente. Por tani, shiko se mos e shtrin pÃ«rtokÃ« atÃ« plakÃ«nÂ» i foli shoku trupmadh, duke i treguar njÃ« zonjÃ« elegante qÃ« po kalonte ngadalÃ« mespÃ«rmes rrugÃ«s. Â«TÃ« mundohemi qÃ« ta lÃ«mÃ« ta gÃ«zujÃ« edhe ca pensionin.Â»

Â«Mos u bÃ«j merak plako. Je nÃ« duar tÃ« sigurtaÂ» ia ktheu tipi qÃ« po ngiste makinÃ«n ndÃ«rkohÃ« qÃ«, me manovrÃ«r tÃ« fortÃ«, desh e preku plakÃ«n pÃ«r njÃ« qime.

Â«DreqÃ« thirri trashaluqi. Â«Gati ia hoqe rrobat nga trupi.Â» Pastaj u kthye mbrapa dhe duke parÃ« zonjÃ«n e moshuar qÃ«, duke tundur Ã«santÃ«n sâ##po i linte gjÃ« pa i thÃ«nÃ«, shtoi Â«Edhe disa mallkime tÃ« tjera si ato dhe do tÃ« jesh ti ai qe nuk do ta gÃ«zosh pensioninÂ» dhe shpÃ«rtheu duke qeshur me tÃ« madhe.

Â«LÃ«re fare. Natyrisht qÃ« nuk jam supersticioz.Â»

Â«Dhe nuk bÃ«n mirÃ«. Po nÃ« goftÃ« se ishte ndonjÃ« qÃ« praktikon voodooon? Mund ta gjeje veten tÃ« ngritur pÃ«rpjetÃ« si bulkth ndÃ«rkohÃ« qÃ« plaka tÃ« fut njÃ« karficÃ« te kukulla me tÃ« cilÃ«n tÃ« simbolizon.Â»

Â«A do pushosh me kÃ«to budallallÃ«qet dhe mÃ« thuaj mÃ« mirÃ« se si do ia bÃ«jmÃ« me kÃ«tÃ« gjÃ«nÃ«?Â»

Â«NÃ« rregull, nÃ« rregull. Mos u nxe. Po bÃ«ja vetÃ«m shaka, apo jo?Â» Tipi trupmadh e vendosi pÃ«rsÃ«ri objektin alien nÃ« pÃ«llÃ«mbÃ«n e dorÃ«s sÃ« majtÃ« dhe tha Â«Budallai do tÃ« ketÃ« njÃ« thes me dije por, pÃ«r kÃ«rkimet e mia, mund tÃ« tÃ« siguroj qÃ« kam pÃ«rdorur kanale tÃ« cilat ai me siguri nuk do tÃ« ketÃ« pasur mundÃ«sinÃ« pÃ«r tÃ« futur.Â»

Â«NganjÃ«herÃ« ti mÃ« tremb.Â»

Â«A do tÃ« shohÃ«sh njÃ« gjÃ«?Â»

Â«Bah, varet Ã«sa gjÃ«je.Â»

Â«NÃ« disa fajla tÃ« ndryshÃ«m qÃ« kam lexuar nÃ« lidhje me kÃ«tÃ« teknologji aliene, zbulova se kjo gjÃ«ja, pÃ«rveÃ«se hedh nÃ« erÃ« anijet kozmike, mund tÃ« bÃ«jÃ« mjaft gjÃ«ra po aq simpatike.Â»

Â«Por a je i sigurt se me tÃ« vÃ«rtetÃ« ka funksionuar?Â» foli tipi qÃ« po ngiste makinÃ«n ndÃ«rkohÃ« qÃ« po kalonte njÃ« kthesÃ« me gjithÃ« shpejtÃ«sinÃ«, duke e hedhur pasagjerin tutje tek dera.

Â«Ej, a do ecÃ«sh ngadalÃ«? VetÃ«m policat kemi mangut qÃ« tÃ« na vihen nga pas dhe tÃ« na arrestojnÃ« pÃ«rsÃ«ri.Â»

Â«MÃ« erdhi njÃ« ideÂ» foli atÃ« moment tipi i hollÃ«. Â«Ndize radion.Â»

Â«Por tÃ« duket momenti i pÃ«rshtatshÃ«m pÃ«r tÃ« na vÃ«nÃ« tÃ« dÃ«gjojmÃ« ndonjÃ« kÃ«ngÃ«?Â»

Â«Po jo pra, ti ore qÃ« sÃ«je veÃ«se njÃ« idiot. VÃ«r lajmet.Â»

Tipi trupmadh, ndonÃ«se po aq nÃ« mÃ«dyshje, vendosi tÃ« mos bÃ«nte pyetje tÃ« tjera dhe, pasi kishte ndezur radion, nisi tÃ« ndÃ«rronte disa stacione derisa gjeti njÃ« qÃ« po transmetonte lajme nga bota.

Â«Pasi u futÃ«n me forcÃ« nÃ« bankÃ«n qendrore, tÃ« katÃ«r keqbÃ«rÃ«sit me fytyra tÃ« maskuara, duke u drejtuar pistoletat dhe pushkÃ«t automatike, i kÃ«rcÃ«nuan punonjÃ«sit qÃ« tÃ« mbushnin Ã«santat me para. E gjithÃ« grabitja zgjati mÃ« pak se pesÃ« minuta. Me mbÃ«rritjen e policisÃ«, grabitÃ«sit ishin zhdukur pa lÃ«nÃ« gjurmÃ«. Postblloqe janÃ« ngritur nÃ« tÃ« gjitha rrugÃ«t hyrÃ«se nÃ« qytet.Â»

Â«Po Ã«sa na plas neve pÃ«r kÃ«to gjÃ«ra?Â» pyeti atÃ« moment trashalوقي gjithmonÃ« e mÃ« nÃ« mÃ«dyshje.

Â«Ki durim miku im, ki durim.Â»

Â«Dhe tani tÃ« kthehemi tek lajmi i hapjes. Duket sikur ka disa lajme tÃ« fundit interesante. Linja pÃ«r tÃ« dÃ«rguarin tonÃ« nÃ« Washington, Fred Salomon.Â»

Â«Faleminderit Lisa. Gjendem nÃ« sallÃ«n e konferencave nÃ« ShtÃ«pinÃ« e BardhÃ« ku Presidenti sapo ka mbÃ«rritur dhe do tÃ« japÃ« njÃ« deklaratÃ« zyrtare. Ta dÃ«gjojmÃ« direkt.Â»

Pati ca momente heshtjeje pastaj zÃ«ri i veÃ«santÃ« i presidentit tÃ« Shteteve tÃ« Bashkuara tÃ« AmerikÃ«s u pÃ«rhap nga altoparlantÃ«t e fuqishÃ«m tÃ« CorvettÃ«s.

Â«Zonja dhe zotÃ«rinj, para sÃ« gjithash faleminderit pÃ«r ndÃ«rrhyrjen tuaj. PÃ«r fat tÃ« keq lajmet qÃ« sapo mÃ« kanÃ« ardhur nuk janÃ« aspak tÃ« mira. Me sa duket drita verbuese, qÃ« u konstatua afro njÃ« orÃ« mÃ« parÃ« mbi hÃ«nÃ«, ka qenÃ« e shkaktuar nga njÃ« shpÃ«rthim i pamasÃ« dhe ka prekur pikÃ«risht anijen kozmike tÃ« miqve tanÃ« alienÃ«. Akoma nuk e dimÃ« nÃ«se kanÃ« arritur tÃ« shpÃ«tojnÃ« apo jo. Do tÃ« vijojmÃ« me njÃ« deklaratÃ« tÃ« mÃ«vonshme sapo tÃ« kemi lajme tÃ« tjera nÃ« lidhje me kÃ«tÃ«. Ju faleminderit.Â»

Â«Ã«a dreqinÂ» thirri trashalوقي i shastisur. Â«Pra e paskemi hedhur nÃ« erÃ« vÃ«rtet.Â»

Â«Dhe nuk je i kÃ«naqur? Kur ishim tek budallai dukej sikur ishte gjÃ«ja tÃ« cilÃ«n dÃ«shiroje mÃ« shumÃ« nÃ« botÃ«.Â»

Â«Bah, po... sigurisht... Por, fundja, mÃ« vjen keq paksa.Â»

«E pabesueshme. Nuk e kisha menduar kurrë se brenda atij trupi bullafiq gjendej edhe një zemër.»

«Tani boll më me këto budallallëqe» foli ai i shëndoshi me një pamje prej të penduari. «Jepi gaz dhe të shkojmë tek baza.»

Planeti Kerion ### Zbulimi tragjik

«Kontenitori (I) sapo doli nga tuneli i ndërkomunikimit» njoftoi keriani i vockë l xhuxh që merrej me kordinimin e manovrave. «Pas 0,1 cens do të arrijë pikën e ndalesës.»

«Dua që të sillet këtu menjëherë për verifikimin e përmbajtjes dhe për analizën e dhënave të memorizuara» e urdhëroi Supervizori i RTY-së vartës sin e vet.

Objekti i pazakontë në formë ovoidale, që vinte nga afro gjashtë dhjetë e pesë vite dritë larg, u përfaqësoi nga një lloj fushe frenuese që e lidhi pas orbitës së planetit dhe e tërhoqi me shpejtësi në drejtim të një të shtatë të madhe të strukturës së pamashme, të rrësisht metalike, që shtrihej për gati dyqind kilometra katrorë për gjatë ekuatorit të Kerionit.

«Kontenitori (I) pothuajse në pozicion» foli kordinatori.

«Nxitoni për ta sjellë sa më shpejt këtu» u shpreh RTY. «Duhet të zbulojmë medoemos se s'farë ka ndodhur sipër.»

Sapo karkasa arriti pikën e ndalesës, u mor menjëherë në ruajtje nga dy kerianë me pamje padyshim të pazakontë. Njëri ishte shumë i ngjashëm me një tip rimorkio pa rrota, ndërsa tjetri ishte më i krahasueshëm me një gaforre të stërmadhe me gjashtë këmbë. Ai me pamjen e gaforres e kapi nën me delikatesë dhe e vendosi në brendësi të kerianit/rimorkios që, pasi ishte siguruar për lidhjen me ganxhë, u nis pa lëshuar zë fare me një shpejtësi të jashtëzakonshme në drejtim të laboratorit.

«Kontenitori (I) mbërriti» u shpreh kordinatori. «Ekipi i verifikimeve, kryeni analizën komplete të përmbajtjes.»

Katër kerianë, edhe ata të formave po aq të shtatë, dolën mbi objekt dhe, pasi e hodhën në një pellg të vogël që përmbante një solucion me bazë amoniaku, nisën skanimin e brendshëm. Kaluan vetëm pak minuta kur keriani më i vogël nga katër njoftoi «Nëntëdhjetë shpirta prezentë, të gjithë në gjendje të përrsosur. Po i dërgoj sistemit qendror regjistrimin e eventeve të memorizuara nga kapsula.»

«Mbi ekran» urdhëroi RTY prerazi.

Imazhet treguan sipërfaqen e hënës në largësi të shpejtë ndërkohë që një objekt i madh për rrosmërisht sferik po i afrohej zonës së laboratorit të ndheshëm / \. Pas pak shtatë, një dritë verbuese përfaqësoi gjithë shtatë që gjeti aty dhe menjëherë pas saj, nuk mbeti më asgjë. E gjithë zona ngjante sikur ishte goditur nga një shtetë gjigand. Imazhet treguan vetëm një zonë shumë të madhe të sheshtë të dheut hënës, jashtëzakonisht të lëmuar dhe të sheshuar. Regjistrimi vazhdoi akoma edhe për disa shtatë duke treguar satelitin gjithnjë e më larg, dhe pastaj u ndërrpre.

«Laboratori» thirri RTY-ja i shastisur. «U shkatërrua krejtësisht.»

«Nuk ka tjetër» komentoi hidhur kordinatori. «Regjistrimi për fundoi.»

«Ky shtetë një sulm i pacipë dhe i paramenduar ndaj avampostit tonë. E dija se nuk duhet të zinin besë atij lloj alieni.»

«Je i mendimit se ajo armë sferike shtetë ndërtuar nga vetë ata?»

«Vetëm dy planete janë të banueshëm në atë sistem diellor dhe në të dyja gjenden qenie të atij lloji. Nuk duhej ta kishim vendosur bazën tonë aty.»

«Shtetë një tragjedi e pamashme» foli gjithë trishtim kordinatori kerian. «Tek laboratorit kishte afro dhjetë milionë shpirta gati për të zhvendosur. U shpëttuan vetëm nëntëdhjetë të cilat ia dolën të largoheshin katastrofës në përmet kapsulës (I).»

«Unë nuk po arrij akoma ta besoj» u shpreh RTY-ja i shtangur. «Duhet të lajmë rojmë menjëherë TYK Suprem.»

Tell-el-Mukayyar ### Imazhet

Petri dhe tre miqtë e tjerë ndërkohë ishin zhvendosur në brendësi të tendës laboratorike të profesorit të Hanter.

«Tani po bëhem vërtetë kureshtar» tha Azakisi në ankth. «Dua të shoh tamam se a farë nuk ka funksionuar në sistemin tënd të lidhjes me gjuhën.»

«E jo, i dashur. Do ta shohësh që gjërat që ndrojnë paksa ndryshe» ia ktheu Petri ndërkohë që shfaqte një hologram tredimensional, një njëzësi rreth gjysmë metri nga toka.

«Vërtetë më mrekullon kjo që po bëjnë» u shpreh Xheku ndërkohë që sodiste imazhet që formoheshin pikërisht në mes të tendës, dhe po merrej me një instrument të shtetit dhe skenat riprodhoheshin nga e para. «Ky është momenti kur kemi paraqitur në Zonën 51 gjeneralin Kembëll, senatorin Preston dhe dy personazhet qesharake që na sulmuan kur po përpiqeshim të merrnim ngarkesën.»

«Po, po. Më kujtohet shumë mirë» komentoi Azakisi.

«Tani po ju tregoj diçka» dhe hologrami shfaqti një tip trupmadh që po i afrohej me kërcënime Azakisit, duke i dhënë një rrahur të lehtë supeve.

«Pandeja se po më kërcënon të foli komandanti alien. «Nuk më lëviz as edhe një milimetër. Po a është kjo me zhdukjen e pultit të kontrollit?»

«Prit. Lëre sa të zmadhohet ky detaji... Ajo që po shihni është dora e trashalugit ndërkohë që, me një aftësi të zhdërvjellët, po merr aparatën nga rripi yt i mesit.»

«E pabesueshme» thirri koloneli. «Një manovër e denjë për hajdutët më të mirë të xhepave që vërtiten në përmetro.»

«Me pretekstin e të rrahurës supeve përfitoi për të vjedhur pultin e kontrollit» shtoi Elisa. «Është një teknikë e vjetër që hajdutët e përvojshëm brez pas brezi.»

«Ma ka vjedhur ai?» pyeti Azakisi i shastisur.

«Fiks ai, plako» konfirmoi Petri.

«Po si drejtin ia ka arritur që ta riaktivizojë dhe të zbatojë komandën e vetëshkatërrimit? Ti madje e kishte aktivizuar krejtësisht apo jo?»

«Po Zak. Aparati ishte aktivizuar. Ka ngjarë që ai dhe shoku i vet, pasi janë liruar, i janë vënë punës për të kërkuar në mes të informacioneve të panumërtë që u kemi lënë tokësorëve sesi shmangnin sistemin e bllokimit.»

«Ata të dy na shkatërruan anijen dhe na penguan që të ktheheshim në shtëpi» shfryu Azakisi në kërkim të një inati të paparë ndonjëherë. «Kur më bien përpara dorë do të bëjë që të pendohen që kanë ardhur në këtë botë, për be.»

«Qetësohu, miku im. Tashmë, ajo që u bë, u bë. Nuk mund të zhbëjmë dot më asgjë. Ajo që do na duhet të bëjmë është të biem në gjurmë të atyre të dy qëlbësirave dhe të marrim atë që na kanë vjedhur para se të zbulojnë edhe funksionet e tjera që ka.»

«Pse, a farë funksioni tjetër ka?» pyeti Elisa gjithë kureshtje.

«Ta lëmë fare për momentin. Më mirë mos ta dish.»

«A drej, sa shumë mistere» ia ktheu profesresha e pakënaqur.

«Sigurisht, nëse ia arritën të zbulonin aktivizimin e vetëshkatërrimit, mund të gjejnë edhe funksionet e tjera» tha Azakisi i merakosur.

«Por a nuk duhet të mendonit që më parë për një sistem tjetër për të u kthyer në shtëpi?» pyeti koloneli. «Nuk më duket se kjo është një punë aq urgjente.»

«Ke të drejtë Xhek por ajo pajisje në duar të gabuara, mund të ishte vërtet me rrezik.»

«Dhe padyshim që ato janë duar të gabuara» shtoi Elisa.

«Ndoshta do të gjendej një sistem» foli Petri gati nën zë.

«Atëherë? Do flasësh apo jo? Duhet të të lutem në gjunjë?» foli Azakisi gjithë mërzi.

«Ai aparat është i pajisur me një sistem ushqimi të veçantë. Nëse do gjendeshim akoma në Theos do të mund të realizoja një pajisje që të arrinte të identifikonte gjurmët që lë pas.»

«Dhe të ramend vetëm tani?» Azakisi kishte ndryshuar krejtësisht. «Nuk mund ta bëjë sapo e pamë që qe zhdukur?»

«Më vjen keq por ky sistem kërkimi funksionon vetëm nëse objekti është në lëvizje dhe e kemi marrë si të mirëqenë faktin që të ka rënë në ndonjë vend.»

«Tani qetësohuni djema» foli koloneli, duke i theksuar fjalët e tij me anë të gjesteve me duar. «Fundja, me aq sa kuptova, pa Theosin nuk mund të bëhet dot asgjë, apo jo?»

«Bah, ndoshta do mundesha të organizoja diçka po një lloj» foli Petri duke kruajtur kokën.

«Më falni për shpërrimin, miku im» tha komandanti i penduar. «E di që nuk është faji yt. Ky është vërtet një moment i keq për të dy.» Pastaj, duke i vënë një dorë tek supi, shtoi «Shiko se është shumë më mirë se të shprehësh. Besoj se është shumë e rëndësishme që ta gjesh dhe ta marrësh për atë objekt sa më shpejt që të mundesh.»

«Mos u merakos Zak. Pa problem fare. Do të përpiqem të sajor ndonjë gjë, duke u rregulluar me ato pak mjete që më kanë ngelur.»

«Vetëm ti mund të dalësh mbanë. Jemi në duart e tua.»

«Po shkoj» dhe, pa shtuar gjë tjetër, Eksperti doli nga tenda laboratorike duke lënë pas vetëm disa shtëllunga pluhuri.

«Do të dalësh?» pyeti Xheku i pasigurt.

«Sigurisht. Nuk kam asnjë dyshim. Petri ka aftësi të jashtëzakonshme. Më shumë se një herë e kam parë të realizojë gjëra që as edhe një ekip me Artizanët më të mirë nuk do ishte në gjendje të bënte. Është një person fantastik. Më vjen keq që kam qenë ca si shumë i ashpër me të. I dua të mirën me shpirt dhe do të isha gati të jepja jetën për të në të mirë të do lloj momenti.»

«Mos u shqetëso Zak» foli Elisa me një zë të thellë shumë të mbështetshëm. «Ai e di shumë mirë. Është një moment i keq por do ta kapë rejmë pa probleme. Nuk kam fare dyshim.»

«Faleminderit Elisa. Vërtet shpresoj me gjithë zemër.»

Pasadena, Kaliforni ### Skuta

Sapo u hap dera, burri tepër i shëndoshë u godit nga një rrymë e këndshme me ajër të freskët. Kondicioneri i dhomës, i ndezur që një mbrëmje më parë, e kishte bërë punën e vet në mënyrë fantastike.

«A mrekullie» tha. «Nuk po mundja ta duroja dot më atë të nxehtë asfiksues.»

«Sikur të vendosje të bëjë një dietë serioze dhe të liroheshe nga gjithë ai dhjamë që mban me vete, i nxehti nuk do të të bezdiste edhe aq shumë.»

«Por ti gjithmonë me tulet e mia kapesh?»

«Quaji tule. Do mund të rrije pa merak një muaj pa ngrënë» u shpreh tipi i hollë që shpërrtheu menjëherë pas këësaj një të qeshur me zë të lartë.

«Po bëj sikur nuk e dëgjova.»

Apartamenti i vogël që të dy e përdornin si bazë ishte rregulluar në mënyrë krejtësisht spartane. Në sallonin kryesor kishte vetëm një tavolinë të thjeshtë druri në ngjyrë të hapur me katër karrige në po atë ngjyrë dhe një divan të rëndë ngjyrë gri të errët me shillet dhe krahët e ngrëna. Në qoshen në afërsi të derës-dritares që shikonte mbi një oborr të trishtueshëm, një vazo plastike ngjyrë kafe mbante brenda ato Aëska kishin mbetur nga një lule Washingtonia Filifera e cila, pavarësisht rezistencës së saj ndaj klimës së thatë, ishte tharë disa javë më parë si pasojë e mungesës së ujit. Banjoja tepër e vogël tregonte shenja të dukshme të neglizhencës. Disa pllaka kishin dalë nga vendi dhe njolla të mëdha të errëta mbi tavanin e dalë boje dëshmonin për rrjedhje uji që asnjëherë nuk ishte ndrequr. Dy dhoma gjumi tepër të ngushta, secila me nga një krevat të vetëm dhe një komodinë të prishur, bashkë me një aneks guzhine ku gjendej një mobilje të paktën njëzet vite e vjetër, kompletin gjithë Aëska tjetër të atij të ashtuquajturit apartament.

«Natyrisht që përrsa i përket shijeve në zgjedhjen e skutave, ti je vërtet më i miri, hë?» komentoi tipi i gjatë dhe i hollë.

«Pse? Aëfarë ka që nuk shkon në këtë të vend?»

«Aëshhtë një mishmash. Ja Aëfarë ka që nuk shkon. Këtu flasim gjithmonë për të të bërrë një thes me pare por, në fund, katandisemi për rherë në këtë gjiriza të shpifur.»

«Por ti gjithmonë ankohesh» ia ktheu ai i shëndoshi. «Të përpiqemi se mos e vendosim këtë gjë në dhe do ta shohësh që do të rregullohemi një herë e mirë.»

«Epo, me që e thua ti... Puna Aëshhtë se unë nuk jam edhe aq i bindur.»

«Ec tani, më kalo kompjuterin portabël që të tregoj një gjë.»

Tipi i hollë mori nga mbrapa divanit një Aësantë të vogël të zezë me rrip dhe nxori prej andej një notebook ngjyrë gri të errët. E këyri për një Aësast pastaj ia kaloi shokut të tij që e vendosi mbi tavolinë dhe e ndezi. Ndenjë në dy për pak duke vështuar ekranin ndërkohë që sistemi përfundonte proësedurën e ndezjes, derisa në një moment të caktuar, tipi i hollë shfryu. «Nuk i duroj dot më këtë gjë. Po kaloj orë të tëra duke parë kolona progresi, ora me rërë që rrotullohen, azhornime të ndryshme... Si Aëshhtë e mundur që nuk arrihet që të bëjë një kompjuter që të funksionojë si televizor? Shtyp butonin dhe ndizet.»

«Tamam, do të ishte vërtet gjë e bukur. Kurse unë, gjëja që urej më shumë Aështë kur, pasi ke mbaruar së punuari dhe do ta fikësh për të vajturi në shtëpi, kompjuteri të paraqet një goxha mesazh ku shkruhet ### Mos e fik kompjuterin. Azhornimi i instalimit nga 1 në 325 Aështë duke u ekzekutuar...### dhe të takon të presësh gjysëm ore ndërkohë që bëjnë ato punët e veta. Po a nuk mund të bënte që më parë

ato drejt azhornimesh? Duhej të më priste pikërisht mua që të bëhesha gati për të larguar?»

«Eh, informatika. Ndoshta, programuesit kanë projektuar këto sisteme që zohen madje kur na shohin në shkretët e pakallur që shkatërron nervat para krijimeve të tyre.»

«Po thua se e bëjnë kastele?»

«Nëse mendon se sot, për të shkruar një letër, nevojitet një kompjuter me një forcë që rrethon miliarda herë më të madhe se ajo që misionet Apollo kanë përdorur për të dërguar njeriun në hapësirë, ma ha mendja se diçka është duke shkuar keq në evoluimin teknologjik.»

«Por, ti je eksperti» komentoi ai i hollë. «Me siguri që, kohë kanë humbur shumë por pa që të pajisje tashmë nuk do arrijmë dot të shkojmë as në banjë.»

«Lëre fare, ec tani se më mirë është. Shiko më mirë se çfarë kam zbuluar gjatë netëve të mia pa gjumë.»

Burri trupmadh shfaqti mbi ekran një sërë imazhesh që duhej të kishte marrë në ndonjë arkiv vërtet jo publik. Shfletoi disa prej tyre dhe pastaj tha «Ja pra. Ato që po sheh tani besoj se janë një seri kombinimesh karakteresh kuneiforme, që janë gjendje të aktivizojnë funksione të tjera shpesh të këtyre pajisjeve.»

«Po ku i ke marrë?» pyeti i hollë me habi.

«Nëse ta them, atëherë më duhet të të vras pastaj» iu përgjigj trashaluçi me një pamje shumë serioze.

Tipi i gjatë dhe i hollë ngeli për një çast si i paralizuar pastaj e kuptoi shokun i tij kishte bërë siç duket një shaka dhe, pasi i dha një goxha shkëlqim, tha «Je vërtet trap. Hajt pra më lë të shoh atë zbulimin e parrëfyeshëm.»

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.